ÖLÜM VE AHRET

TEMEL BİLGİLER

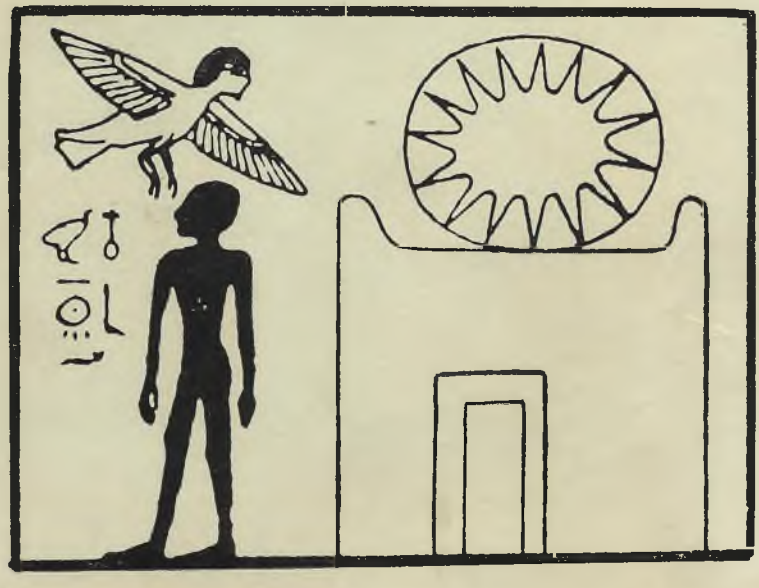

BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

ÖLÜM VE AHRET

TEMEL BİLGİLER

Bilim Araştırma Grubu

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
Istanbul — 1978

Murat Mat. Koll. Şti. - Tel : 27 45 71
Istanbul — 1978

Bu kitap, Dr. Bedri RUHSELMAN'ın, **Mukadderat ve İcabat** isimli eserinden alınan bazı bölümler ve diğer tebligatların özel bir düzenlemesi ile, Ölüm ve Ahret konularına tam bir açıklık getirmek için hazırlanmıştır.

Kitap içerisindeki yorum kısımlar, tamamen Dr. Bedri RUHSELMAN'a aittir.

ÖNSÖZ

İnsanlık evrimleştikçe, içinde bulunduğu ortamı, onun tüm olay ve oluşumlarını ve çeşitli yasalarını öğrenmekte, gözlemleyip, kendine yarar sonuçlar çıkarmakta, doğayı kendine yardımcı unsurlardan biri kılmaktadır.

Bu bakımdan olmak üzere, dünya evriminin çok duyarlılaşan kompleks aşamalarına gelmekte olan insanlık için, insanlar için, bedenli yaşam olanağının giderek yüksek bir bilgi ve bilgelik içerisinde ve olabildiğince, eşyanın ve yaşamın tabiatına uygun değerlendirilmesi gerekmektedir.

Maddeye olanca gömülen insanlar bu yüzden yaşamın yüksek amacı ve yaşamın sonrasını görmezlikten gelen bir tutum ve gidiş içerisinde bu nice değerli olan bedenli yaşam haklarını ve fırsatlarını çoğunlukla verimsiz yollarla ve yollarda tüketmektedirler.

Yaşamın gerçek anlamı ve yaşam ötesi durumlar ve tekrar yeryüzüne doğuş şartları ve karmik telafi mekanizması gibi bu konuya ilişkin daha bir çok hususların bilinmemesi, insanların % 99'nu bir yaşam avaresi haline getirmiştir.

Dünya yaşamını denetleyen ve düzenleyen devasa bir işleyişin belirli bir fazı üzerinde olan ve bu statüsünün hakkını kendi isteğiyle sürekli tahrip eden çoğunluk insanlık, artık bu mekanizmanın açık ve kesin bilgileriyle teçhiz edilerek, yaşamlarını daha yüksek düzeyden ve amaçlarla ve Yüksek Bilgiler üzre değerlendirmelerini sağlamak için yeni bir tesir ve bilgi alanına alınmaktadır.

Bu yapıt, Ölüm ve Ahret konularının son derece önemli temel bilgilerini, bu olayların esas işleyiş ilke ve İşleticilerinin yüksek statülerini açıkça belirtmektedir. Daha sonraları hazırlayacağımız çok sayıdaki kitapların konularının esaslı temellerini ve ilke ve bilgilerini içeren bu yapıtın, tüm esas bilgilerinin iyice kavranılmasını ve anlaşılmasını dileriz.

Böylece, insan yaşamını saran ve en içten dışa ve dıştan içe kuşatan Dünya Yönetici Mekanizması'nın Hiyerarşisi içerisindeki çeşitli Yüksek Vazife Grupları'nın, dünya yaşamını ve evrimini nasıl tanzim ve tertip ederek görkemli bir işleyiş içerisinde tuttuklarını daha bir belirgin görmek mümkün olabilecektir. Altın Çağ'da, insanlığın bu Yüksek Yönetici Mekanizmayı tanıyıp, idrâk edip, o'nun genel Hiyerarşisi içerisinde olanca bilgece yer tutmayı öğrenmesine yönelik bir Kıyamet Tedrisatı uygulamaya konulacaktır. Bu tedrisat Sirius Misyonu tarafından tanıtılmaya başlanmıştır.

★ ★ ★

1. BÖLÜM

YÜKSEK TEBLİĞLER IŞIĞINDA, Dr. BEDRİ RUHSELMAN'ın, ÖLÜM TEORİ ve PRATİĞİ'ne İLİŞKİN SENTETİK İNCELEME ve YORUMLARI.

a — Ölümün Mahiyeti ve Öte Alem.
b — Ölüm Anındaki Gerçek Ölüm İzlenimleri.
c — Ölüm Anında, Ölenin Haleti Ruhiyesi.
d — Ölüm Sonrası Ölüm Teşevvüşü ve Halleri.
e — Ölmek, Gene Doğmak ve Yaşam Plânı İlişkileri.
f — Öte Alem Rehberleri'nin Yaşam Plânı Hazırlayışları.
g — Bir Ailenin Öte Alem'de Oluşturulması.
h — Dünya Yaşam Pratiklerinin Öte Alem'deki Sonuçları.

Şimdi arzedeceğimiz müşahede ne klasik ne de modern araştırmalarda rasgelinmemiş bir tecrübenin bir mahsulü olmak itibariyle çok mühim ve öğretici kıymeti haizdir. Bu müşahade son aylarda Allah'ın büyük bir lütfu olarak gene cemiyetimize manevî yardımlar yapmak üzere vazifelendirilmiş yüksek bir varlığın (Kemâl Yolcusu'nun) yardım ve delaleti ile elde edilmiştir.

Bu tecrübenin mahiyeti şudur :

Şimdiye kadar ölüm esnasında söz konusu olan meseleler hep bu eşiği geçmiş olan öte alem varlıklarının hatıralarına ait nakillerden ibaret kalıyordu. Yani ölmek üzere bulunan bir insanın tam geçişi sırasındaki halini bütün safahatiyle bir spiritizma celsesinde tesbit etmek nasip ol-

mamıştı. İşte ruh dostumuz Kemâl Yolcusu'nun kıymetli yardımı ile böyle bir tecrübenin yapılmasına imkân hasıl oldu ve ölüm anının ruhi halleri hakkında çok yeni ve mühim bilgiler elde edildi. Takdim edeceğim tecrübeye ait aşağıdaki müşahedenin mevzusu budur, Fakat ne yazık ki bu müşahede tam olmamıştı. Ve bunda da hata gene bizdedir. Zira medyomumuzu verilmiş olan karara göre tam vaktinde tecrübeye hazırlıyamadık ve yarım saat geç kaldık, Halbuki agonisinin (can çekişme) devam müddeti 40 dakika süren adamın ölüm anında yarım saatinin bu suretle geçmiş olması bizim ancak, onun geriye kalan 15 dakikalık agoni halinden istifade edebilmemize imkan verdi. Eksik kalan kısımlar gene Kemâl Yolcusu dostumuz tarafından sözlü nakil suretiyle tamamlanmış oldu. Bu eksik kalan kısımlar ve tamamlanan parçalar, aynı zamanda takdim ettiğimiz Kemâl Yolcusu dostumuzun izahatiyle ayrılabilecek ve anlaşılacaktır.

Bu tecrübenin yapıldığı akşam birbiri arkasına üç celse akdedilmiştir. Bunlardan birincisi, tecrübeye hazırlık celsesidir. Bu celsede Kemâl Yolcusu dostumuz, tecrübenin mahiyeti ve şartları hakkında bizimle konuşmuş ve bazı izahatta bulunmuştu. İkinci celse ise doğrudan doğruya tecrübeye tahsis edilmiştir. Üçüncü celseyi bizzat Kemâl Yolcusu açmış ve tarafımızdan vaki olan gecikme yüzünden tecrübenin istenildiği gibi muvaffakiyet vermediğinden bahsetmiş ve eksik kalan kısımları —mümkün olduğu kadar— nakil suretiyle tamamlamıştır. Şimdi biz bu üç celseyi de sırasıyla aynen okuyucularımıza takdim ediyoruz:

Tebliğ:

«Merak ettiğiniz bir konu var : Spatyom nerededir, diye sorarsınız kendi kendinize... Bir örnek verirsem anlarsınız : Duyu organlarınıza çarpmıyacak kadar küçük zerrecikler vardır. Bunları güneşli havada isimlendirir, toz der-

siniz. Nasıl tozlar size çevre ise, ruh âlemleri de öylece çevredir. Ara yerde sempati, ahenk olmazsa birbirinizden habersiz kalırsınız. Ölümün başladığı bir insan hayatının sonu spatyomdur. Ben bu kelimelerden hoşlanmam. Bunlar sizin bulduğunuz kelimelerdir. Ben bütün insanlığın anlıyacağı, kavrıyacağı kelimeler istiyorum. Yazılarınız, tebliğlerimiz herkese hitap eder mahiyette olmalıdır.

«Ölüm, Allah'ın biz insanlara bahşeylediği bir lûtfudur. Bedene bürünmüş ve madde kâinatının ağır icapları içinde tekâmülünü tamamlamak için çırpınan beşeriyet, yeni ufukların kapılarını açacak olan ölüm hadisesini ne yazık ki nefsaniyetinin bir tecellisi olarak yanlış tefsir etmektedir. Böylece ölümü kendisi için bir ıstırap kaynağı haline getirmektedir.

«Ölüm bir köprüdür. Yeni bir hayata sizi ancak o bağlıyabilir. Ölümün beşeriyete getirdiği saadeti ve tekâmülü düşünerek, bunun varlığı karşısında mihnet duyunuz. Ölümsüzlükten korkunuz. Ölüm, tekâmülün anahtarıdır. Anahtarsız hiç bir kapıyı açamazsınız. Ölüm bir hakikattir. Ondan kaçamazsınız. Etrafınızdakileri görünüz. İnsanlarla anlaşmaya çalışınız. Bütün insanları duyup anlıyamazsanız insanım demeye ne hakkınız vardır?

«Siz başka âlemlere ancak ölüm köprüsünden intikal edebilirsiniz. Ölmek, yeniden yaşamanın anahtarıdır. Her taze hayat için bir defa ölmek lazımdır.

«İnsan, ölümün sakladığı saadeti sezerek ölmesini bilmelidir. Bazen insan, ölümden önce de başka bir âleme yaklaştığını ve yaşamakta olduğu dünya ile münasebetinin kesildiğini, aralarında yaşadığı insanların bir bakımdan kendisine yabancı oluverdiklerini sezer. Bu onda bazen sevinç, bazen de derin bir teessür uyandırır.» (Kemâl Yolcusu. 8-12-1952)

—★—

ÖLÜM DENEYİM CELSESİ — I

Celse : 8-12-1952
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kemâl Yolcusu (Yüksek Rehber Ruh)

Bu celsede, Rehber Ruh Kemâl Yolcusu, bir ölen kişinin ilk ölüm ve ölüm ötesi izlenim ve haleti ruhiyesini, temel sırasıyla anlatmaktadır.

Tebliğ:

«Ölen bir hastanın izlenimleri ve durumu :

«Hasta kendisini fena hisseder. Ve uzanır. Etrafındakilere seslenir. Ailesini çağırır. Onlarla konuşur. Fakat bu seslerin bir kısmını ailesi alamıyacağı için ona yardım edemezler. Yavaş yavaş hayattan vazgeçmesi gerektiğini anlar. Ruh, bedeni yavaş yavaş terkeder. Bu sırada hasta konuşur. Fakat onu, etrafındakilerden hiç bir kimse duyamaz. Çünkü o artık bedeni ile konuşmamaktadır. O her şeyi terk etmeye hazır bir durumdadır. Son olarak kimliğini de kaybeder.

«Hasta, etrafında, ölüm anına girerken varlıklar görür. Bunlar kendisine yardım edecek olan hami varlıklardır. Fakat kısa bir zaman sonra onları da kaybeder. Bu hâl bir ölüm sessizliğidir. Bunun arkasından hasta derhal kalkar. Etrafını, yani etrafındaki insanları görmeye başlar. İşte o anda, bir insan anlayışına göre hasta ölmüştür. O da bu ölen kimsenin kim olduğunu merak eder. Diğer insanlarla beraber onun kim olduğunu araştırır. Ondan sonra asıl teşevvüş devri başlıyacaktır. [Hastanın kalkışı, ölümün ardından, astral bedenle olur. (h.e.s.)]

«İşte bu noktada hasta, kimliğini tamamiyle kaybeder, Hami varlıklar bir müddet için aradan çekilirler. O, kendi

kendisini teşhis etmeye çalışır. Duyu organlarını arar, cismini arar... Bulamaz. O zaman, yani bedenini bulamayınca maddeden sıyrıldığını farkeder. Bu, teşevvüşün kısa bir devridir. Fakat o, gene hayatla ölüm arasında tereddütler geçirmektedir. Hayata karşı olan sempatisi henüz bitmiş değildir. Etrafı karanlıktır. Bu karanlık sizin anladığınız anlamda bir karanlık değildir. Bu karanlık, şuurun boşalması gibidir. O, bir şey düşünemez. Bir müddet sonra yavaş yavaş aydınlıklar başlar. Fikirler gelir. Hamiler yaklaşmaya başlar. Ona, yeni hayatının kendisini beklediğini, hakiki hayatın bundan sonra başlıyacağını, isterse dünyada ve dünyalarda tecrübeler yapabileceğini, önünde olanakların var olduğunu bildirirler. İşte o zaman o, teşevvüşten kurtulmuş ve ne yapacağını tasarlamaya çalışabilecek duruma girmiş bir varlık halini alır. [Spatyom teşevvüşünden kurtuluş, böyle bir uyanıştır. (h.e.s.)]

«Biraz sonra medyomun almaya başlıyacağı çeşitli vibrasyonları siz bu tasnifin yardımı ile ayırdedebileceksiniz. Bu program bunları ayırabilmenize uygundur.»

—★—

ÖLÜM DENEYİM CELSESİ — II

Celse : 8-12-1952
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kemâl Yolcusu (Yüksek Rehber Ruh)

Üstteki 1 nci celsede verilen talimata göre aslında 15 dakika sonra başlaması gereken bu II nci celse 45 dakika sonra başlamakla, Kemâl Yolcusu Rehber Ruh'un amaçladığı şekilde gerçekleşmeyen bir tatbiki ölüm ve ölüm ötesi izlenim deneyimi yapılmıştır. Bu celsede medyom, Kemâl Yolcusu Rehber Ruh'un kendisi üzerine yansıttığı te-

sir ve vibrasyonları alarak, bir ölüm olayını pratik olarak korku ve heyecanla anlatarak sanki aynen yaşamakta gibidir.

Tebliğ:

«Biraz sonra, şu ölüm ilişkisini hazırlamaya çalışacağım. Dışardan hiç bir müdahale olmamalıdır. İsminizle hitap etmedikçe medyoma yardım edemezsiniz. Belki çağırır bir şey ister, vermemelisiniz. Tekrar ediyorum: Çeşitli yollarla göndereceğimiz vibrasyonlar kaynaklarını kaybederlerse medyom kötü duruma düşer ve keza siz de. Deney esnasında düşse, kalksa hiç bir müdahalede bulunmıyacaksınız. Bunlar, gelen vibrasyonların size yansımasıdır. Medyom burada sadece bir hoparlör rolündedir, bu yüzden korkulacak hiç bir şey yoktur. Ancak kendi bünyesini kötü hissettiği zaman, isminizle size hitap eder, o zaman yardım etmelisiniz. Vibrasyonlar çeşitli kaynaklardan geleceği için onları ayırmak size düşer.» [Spatyoma geçen kişiye birara bir rehber ruh, uyarıcı bir çağrıda bulunmaktadır. (h.e.s.)]

İki dakikalık bekleme., Medyom ölüm deneyimini yaşamak üzre yavaş yavaş hasta ve bitkin bir hal içinde ayağa kalktı ve inliyerek kanepenin üstüne uzandı. Konuşuyor :

«Ayyyhh... Ortalık kararıyor. (Ses çok yavaş ve derinden geliyor.) **ıhhh... ıhhh... kızım... kızım... ıhhh... beni duymuyor... ıhhh... ıhhh... kızım... ıhhh... ne boşyere okuyup duruyorlar!.. Okuyorlar... Ne okuyorlar ? Onlar... yalnız beni kaybediyorlar... ıhhh... ıhhh... ahhh... ben... ben... bütün bir hayatı... teker teker onları yaşamayı... duymayı... her şeyi kaybediyorum... ıhhh... görmüyorum... Hayatım... bunca beslediğim... itina ettiğim... şu kaba maddem... bana yar olmuyor şimdi... bana ne!..** (yattığı yerde ellerini birbiri üzerine koyuyor) **ellerimi kavuşturu-**

yorlar..... Başımın altından yastığı çekiyorlar... yastıktan... yataktan... onlardan bana ne!.. vücudumun yarısı bir demirbaş eşya gibi daha şimdiden terkedilmiş... (oldukça uzun bir sükût sonra) **Işıklar...**

«Işıklı bir âlem... başka mahlûk bunlar... beni çağırıyorlar... ışık... bir ışık... artık hiç bir şey göremiyorum... hiç bir şey... (evvelkinden daha uzun bir sükût.) **Bu kaba hüviyetim bile bana ait değil artık... hiç bir şey beni alakadar etmiyor... kızım ... o da tıpkı bir eşya gibi benim için artık... ne ilgim var!.. aralarında... son olarak kimliğim ve ismim de kayboluyor... evet... madde ve ruhun birleşmesinden doğan bir insan ismi beni ilgilendirmiyor... artık..** (gene uzun bir sükût).. (birden bire yattığı yerden kalktı, diz çöktü, etrafına şaşkın, şaşkın bakınıyor. Adeta bağırırcasına çok yüksek ve acele bir sesle:) **gürültüler var.. gürültüler oluyor... bağırıyorlar... bağırıyorlar... ne berbat gürültüler bunlar... Ayyy... bir ölü...** (keskin ve acı bir tonla bağırarak:) **bir ölü var... herkes ağlıyor... acaba kim ölmüş olabilir?..** (sesini gene perde perde yavaşlatıyor) **evet... bana ne!...** (gene heyecanlı ve korkuyu andıran bir telaşla:) **ya ben?... ya ben?** (acıklı ve ümitsiz bir haykırışla:) **ben neyim ?... ben neyim şimdi ?. taş parçası ?... evet... bir taş parçasıyım... asırlarca kalacağım... sessiz kalacağım... fakat düşünüyorum... ben bir taş parçası değilim... bir ağaç... dimdik duracak bir ağaç... ebediyen hareketsiz, yerinde mıhlı bulunan bir ağaç... hayır... hayır... ben insanım... Ahhhhh.. insanım ben... ama ötekiler beni neden görmüyorlar ?...** (telaş ve büyük bir endişe içinde vücudunu yokluyor ve çabuk çabuk telaşla:) **ayaklarım.. kollarım.. etrafım... hiç bir şeyim yok benim... o halde ben insan değilim...** (büyük bir ıstırap ve endişe içinde:) **ama ben neyim ?... kimim ben ?...** (çok acı ve korkunç bir haykırışla bağırarak:) **neyim ?... neyim ben ?... karanlık... bomboş... bomboş... simsiyah bir âlem... ben**

bunun içinde kaybolmuşum... neyim ben... hiç birisi değilim ben... ötekiler ne?... maddem yok benim... fakat... fakat... kafama bu fikirler nereden geliyor?... aydınlık beynimin içinde... ama beynim yok... öyle bir hüviyetim ki... (şiddetle, korku ve heyecanla bağırarak ve çabuk çabuk konuşarak:) **görülecek, tutulacak hiç bir şeyim yok... ama ben varım... ben bir şeyim... maddesiz varlık...** (bir müddet sükût) ... **evet... evet... evet... demek benim hafif de olsa bir bedenim var... bu bedenim olmasa hiç bir varlıkla temas edemem... ilkel ruhların da demek bir bedeni var... Acaba yeniden hayata katılsam mı?... yapabilir miyim?... Yapabilir miyim bunu?... Orada kızım vardı...**

(Tam bu sırada ton değişiyor, amirane, fakat metin, kesin ve etkili bir sesle ve kelimeleri tane tane, açık olarak bir rehber ruh şöyle söylüyor:)

«Sen bu hayat yolculuğunun içinde her istediğin zaman evlatların, muhitin olabilir, hakiki hayatın şimdi başlıyor... (sesi çok hafifledi, iyice düşünerek ve teslimiyetle:) **evet... hayat şimdi başlıyor... Bu aydınlıkların ötesinde bana tekamül yolunu işaret ediyorlar... Artık kızım, evim ve ötekiler beni ilgilendirmezler... Dünya hayatının icap ettirdiği birer üniformadır onlar... bedenim, kimliğim, hatta ismim bile.** (ses kesildi.) ... (medyom transtan kurtuldu.)»

ÖLÜM DENEYİM CELSESİ — III

Celse : 8-12-1952
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kemâl Yolcusu (Yüksek Rehber Ruh)

Bu, aynı gece yapılan celse serisi sırasında, operatör ve diğer kişilerin, iki celse arası zamanı uzatmaları sonucu, II. celse arasındaki 15 dakika olması gereken zaman 45 dakikaya ulaşmıştır. Bu da, Kemâl Yolcusu Rehber Ruh'un bu deneyimi istediği gibi gerçekleştirememesine neden olmuştur. Fakat eksik kalan kısım Kemâl Yolcusu Rehber Ruh tarafından şifahen anlatılarak eksiklik giderilmeye çalışılmıştır.

Tebliğ:

«Bu deney istediğim neticeyi vermedi. Saati geçmişti. Sizin dakikalarınızla bu deney 40 dakika sürecekti. İleride başka bir meseleyi hallederken pratik olarak bu noktaya gene temas ederim. Bir iki celse sadece yazı ile yetineceğiz. Pratik kısımlarda eksik kalan parçalar tarifle tesbit edilsin.

«Medyom, kendisine deney esnasında gelen vibrasyonların çoğunu alamamıştır. Buna alışması lazımdı.

«Yalnız yukarki gözlemde (II nci celsede) **medyomun zaptedemediği vibrasyonlardan eksik kalan bilginin bazılarını tebliğ halinde size ben anlatmak istiyorum, tâ ki bilginizde çok fazla eksiklik kalmasın :**

Ölüm anında insan, muhitindekilerden sonra bütün uzuvlarının teker teker yabancılaştığını duyar. Çok defa konuştuğu o güzel lisanı bile kendisine ihanet eder. İçinde bulunduğu vaziyeti etrafındakilere duyurmak ister, fakat konuşamaz. Kıpırdıyamaz. Ve bu halin verdiği ıztırabı bir müddet çeker. Bir vapurun sahilden uzaklaşması gibi,

her şeyin kendi benliğinden uzaklaştığını hisseder. Nihayet öyle bir zaman gelir ki insanlara karşı, hatta en yakınına karşı bile içinin bağı kopar. Onda son defa bir yabancılık, bir adam sendecilik hissi belirir. Artık, realiteleri görmeğe başlar. Ve dünyada iken çocuğu diye sevmiş olduğu varlığın, yalnız dünyaya mahsus çocuğu olduğunu kabul eder. Bu kendisine en yakın saymış olduğu çocuğundan itibaren her şeyin öbür tarafta manasızlığını anlar. [Fizik dünyanın tüm şeyleri ancak vasıta olduklarından, öte alemde onların manaları değişir. (h.e.s.)]

Fakat bu sırada bizzat kendi varlığının da yavaş yavaş değişmeye başladığını görünce çaresiz bir tevekkül hissine kapılır. Ve en nihayet kendisini bu büyük tahlil kanununun kaçınılmaz icaplarına terkederek bu fiilin verdiği esriklik içinde derin uykusuna dalar. Fiil tamamlandığı zaman artık yeni bir âlemin icapları ile mücehhez olarak uyanır. O âlem, insanların öbür âlem dedikleri yerdir. Ve ölümün ötesindedir. Fakat bu âlem, ölümün ötesinde olduğu kadar hayatın öncesinde de vardır. [Fizik dünya-öte âlem, fizik dünya-öte âlem zinciri. (h.e.s.)]

«Ruh-beden ilişkileri kesilirken, hasta tedricen bütün hayatı ve eşyayı unutmaya çalışır. Onlara karşı bir «adam sende»cilik başlar. Teşevvüş devresi kısa geçecek kimselerde ölümden bir müddet önce hayatla olan ilişki gevşer. O, ruhunda bir hazırlık hisseder. Hasta olsun, olmasın. O, bunu bilir. Bazen kendisine bildirilir. [Kişi öleceğini açıkça hisseder veya kesinlikle bilir, (h.e.s.)]

«Ruh, bedeni kolay bırakamaz. Ve bırakırken de pek çok üzüntülüdür. O, kendisini bekliyen hakiki hayatının başlıyacağından habersizdir. Ölüm anında asıl cesedini ve kimliğini bırakırken pek çok konuşur. Size o konuşmaları aksettiremedik. Medyom katılaştı. Gelen vibrasyonları alamadı. [Ölüm izlenim vibrasyonları. (h.e.s.)]

«Ölüm devresi kısa sürer. Ölürken insan, yani ruh,

henüz öldüğünü bilmez. Bedenli canlıların arasında dolaşır (Bu dolaşma elbette, imajinasyoneldir.). Niçin kendisini onların göremediklerini merak eder. Onlara seslenir, sesini duyaramaz. Çünkü artık onun beş duyu organı yoktur. Arar. Beş duyu organını arar. Bulamaz. Ve biz ruh âleminin sakinleri, asıl buna ÖLÜM deriz. Kimliğini kaybeder, benliğini kaybeder... Bizim anladığımız manadaki ölüm budur. O zaman ona kimse ilişmez. O bu devri yalnız geçirmeye mecburdur. Bu anda o, her aklına gelen şeyi kimlik edinmeye çalışır. Fakat nihayet, kendisinde bir cevherin mevcut olduğunu anlar. O cevher ne taştır, ne ağaçtır, ne insandır... O cevher, kâinat boyunca kendisine yetecek iktidarı, iradeyi toplamış bir şuur melekesidir.

«Sayısız âlemlerin, insan anlayışı ile hudutsuz dünyaların arka taraflarında her türlü imkânlara uyarak evrimleşecek olan bir hazinedir bu şuur melekesi... Kâinat boyunca kendisine lazım olan kabiliyetler bunda meknuzdur (saklıdır.). Şimdi onları, bir bitki yetiştirir gibi geliştirecektir. Onun her cephesi bir âlemde ziynetlenecek ve benliğinde saklı olan, meknuz bulunan bu cevherleri, o âlemlerin, kâinatların seyrine ayarlayacaktır. Bunun içindir ki insan basit bir yaratık değildir. Onun arkasında kâinatları kucaklıyabilen, yani kâinatlar boyunca gelişmeye hazır olan bir cevher saklıdır.»

—★—

Celse : 8-12-1952
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kemâl Yolcusu (Yüksek Rehber Ruh)

Üstteki III ncü celse tebliğinin son kısmında, bir varlığın yeryüzüne nasıl ve ne şekillerde ve ne amaçlarla doğabileceğine ilişkin bazı temel bilgiler verilmiştir.

— **Soru :** Bu akşamki gözlemden çok yararlanmış olduk ve aydınlandık...

— **Aydınlattığımı pek zannetmiyorum. Kısa ve katı oldu. Belki sadece sizi düşündürür, o kadar.**

— **Soru :** Ölürken hasta ıstırap çeker mi ?

— **Istırap, bedenin terkedildiği son hadde kadar devam eder. Ruhun, bedenle ilişiği olduğu müddetçe vardır. Fakat dediğim gibi medyomunuz bu akşamki deneyinde buna ait vibrasyonları alamadı ve size aksettiremedi.**

— **Soru :** Bu deneyde teşevvüş (*) halinin çok kısa sürdüğünü gördük. Bu kadar kısa süren teşevvüş hali olur mu ?

— **Teşevvüş hali safha safhadır. Teşevvüşü siz şu manada anlıyorsunuz : Sizce teşevvüş, ne yaptığını bilmez bir halin ifadesidir. Fakat teşevvüş, bazan ne yaptığını bildiği halde, içinde yaşadığı bir durum da olabilir. Burada öyle varlıklar mevcuttur ki, kendilerine göre mükemmel addedilirler. Fakat onlar, hakiki nizama intibak edemedikleri için teşevvüş halinde sayılırlar. Teşevvüş derece derece, kademe kademedir.**

Öyle varlıklar mevcuttur ki, teşevvüş devrelerinde iken plân tanzim ederek yeniden bedenlenmek isterler. Ve şayet bedenlenmelerine bir engel yoksa bu müsaade kendilerine verilir. Bu suretle onlar hayata inerler. Tecrübeler yaparlar. Onların tanzim etmiş oldukları dünya plânları başkaları için zararsız, kendileri için de faydasızdır. İşte bu hal onların bir duraklama devresinde olduklarını ve teşevvüşten kurtulmadıklarını izah eder.

Başka bir şey daha söylemek istiyorum : Bundan evvelki celselerde, mesela bir zelzele neticesinde hayatlarını topyekûn kaybeden insanlardan bahsetmiştik.

(*) Spatyomdaki; şaşkınlık, bilinçsizlik, idrâksizlik hâlleri.

Bunlar;

1 — Yaşam-evrim programları iyi hazırlanmamış varlıklar olabilirler,

2 — Teşevvüş aşamasına özgü yaşam-evrim programlı varlıklar olabilirler,

3 — Başkalarının evrimine yardım etmek için dünyaya gelmiş yaşam-evrim programlı varlıklar olabilirler.

Gözlerinizin önünde yanarak ölen bir çocuğun halini düşününüz. Buna acırsınız. Fakat o size hiç bir zaman unutmıyacağınız bir ıstırabı tattırır. Bununla hem kendi plânını tamamlamış, hem de size yardım etmiş olur. Fakat unutmayınız ki, bu varlık dünyaya yalnız böyle bir adama ıstırabı tattırmak için gelmiş değildir. Onun kendine mahsus bir tekâmül plânı vardır, hatta onun bu plânı diğer bir çoklarının plânlarıyla ilgilidir.

— Soru : Yanlış yaşamsal plânla dünyaya inen varlıklardan bahsettiniz. Ve neticede bu plânın geriye çevrileceğini, söylediniz. Halbuki biz şuna kaniyiz : Hayatta ve kâinatta boş, manasız ve faydasız hiç bir hareket yoktur.

— Bunu yanlış anladınız. Boş ve manasız hiç bir şey yoktur. Nitekim böyle teşevvüş haliyle yerinde ve uygun olmıyan yaşamsal plânlar tanzim ederek dünyaya inen ve bu hareketlerinin yerinde olmadığını bu tecrübesiyle anlıyan bir varlık, hatasını bu suretle görmek fırsatını bulur. Ve bu suretle de görgü ve tecrübesini arttırmış olur ki, bu da hayata bir defa inmeye değer.

Bir yaşamsal plânı hazırlıyabilmek için varlığın evvela kimliğine sahip olması lazımdır. Yani kendisini bir şey sanması lazımdır. Teşevvüş hali de gene kendisini bir şey sanmaktır. Şimdi teşevvüştekileri bırakalım da normal bir plân tanzimi üzerinde duralım. Bunun için başvurulacak çareler şunlardır :

Evvela farzediniz ki o, dünyada bir etüt yapacaktır. Bu

arzusunu evvela kendi hami varlığına bildirir. Hami varlık da, dünyayı himaye eden Varlığa böyle bir arzunun meydana geldiğini bildirir. Ve bunun tatbikinin uygun olup olmadığını O'ndan sorar. Şayet hayata inmesinde bir sakınca yoksa, yaşamsal plânını tanzim etmesi o varlığa hamisi tarafından söylenir. Diyelim ki bu varlık dünyada Ahmet olmak istiyor. Kendisini hayata nakledecek iki varlığa daha onun ihtiyacı vardır: Anne, baba. Böyle iki varlık arıyacaktır. Bunların da ruh âleminde, kendisini hayata indirmeyi kabul etmiş olduklarını farzedelim. Fakat Ahmet kimliğini, daha önceden, bu anne ve babadan başka birisi tasarlamışsa bu yaşamsal plân reddedilir. Bu sefer o, aynı gayeye matuf başka bir zemin arar. Bu defa bulduğunu kabul edelim. Yani anne ve babalığa diğer iki ruh razı olsunlar. İş bununla da bitmez. Bir çevre lazımdır. O çevrede de birinci, ikinci, onuncu... vb. derecede ilgileneceği kimseler mevcut olacaktır. Bunların da daha ruh âleminde reylerini almak icap eder. Mesela Ahmet evlenecektir. Bir kızı dünyaya gelecektir. Eğer kızının ruhunu ruh âleminde ikna edebilmiş ise ona baba olabilir. Aksi takdirde plân gene bozuktur.

Dünyaya inmek kolay değildir. Çok geniş bir düşünceye ve pek hassas bir sansüre ihtiyaç vardır. Önüne gelen her varlık, her âlemde tecrübe yapamaz. Kâinatta bir nizam vardır. Siz bu nizamın içinde olduğunuz için onu göremiyorsunuz. Yüksekten baktığınız zaman öyle ahenk, öyle akış bulursunuz ki, ancak âlemler arasında fizik, kimya kanunları, matematik formülleri kuran yüksek varlıkların bu işleri nasıl idare ettiklerini o zaman anlıyabilirsiniz. Kâinatta evrim seviyeleri vardır. Her basamakta o basamağa mensup olan varlıklar hürdürler. Fakat daha üsttekilerinin daima himayesi ve kontrolü altındadırlar. Ebediyen karanlıklar içine gömülmüş ve kimliğini kaybetmiş, yani kânatta yok olmuş bir varlık mevcut değildir. Şayet geçici

olarak böyle bir durumu andıran hal varsa o, bir tecrübeye arzedilmiştir; evrimin safha ve icaplarını geçiriyordur.»

Yukarda verilmiş olan örnekler, nefis denetlemesi lüzumu ve bu ameliyeye hangi yollardan girilmesi lazım geldiğini çok açık ve canlı olarak gösteriyor.

İlk verilen örneklerden anlıyoruz ki, dünyadan ayrılıp, öbür tarafa geçtikten sonra, dünya hayatına ait olan bütün realitelerin bırakılması lazım geliyor. Bu oranın bir zaruretidir. Zira ruhlar aleminde dünyaya ait kıymetlerin hiç birisi yoktur. Dünyaya ait kıymetler, ancak maddelere bağlı ve maddelerle birlikte geçerlidir. Halbuki orada dünyadaki maddelerin hiç birisi yoktur. Şu halde ruhlar âleminde cari olan realiteler dünyadakinden başka türlüdür.

Şimdi bir insan tasavvur edelim ki, dünya realitesini gaye edinerek bütün hayatı boyunca yalnız o realitenin gerçekleşmesi için çalışmış ve ondan başka bir şeyi düşünmemiş ve hatta kabul etmek istememiştir. Böyle bir insanın ruhunda elbette dünya realitesini ayakta tutacak olan maddelere ve maddi olaylara özet olarak dünya işlerine ve kıymetlerine karşı büyük bir bağlılık meydana gelmiş ve bu bağın çözülebilmesi çok güç bir hal almıştır. Böylelikle, tamamiyle maddeye, dünyadaki maddelerin ve tabii, zaruri olarak başta gelmesi icap eden bedenin elden kaçırılmasına ait ve ilgili insan ruhundaki bu kökleşmiş ve alışkanlık halini almış istekler, eğilimler, çekicilikler ve bağlanışlar orada yerleştikçe yerleşecek ve bu hal tâ ölüm anına kadar devam edecektir. Fakat ne yazık ki bütün bunlar, bir anda ölüm eşiğinde bırakılıverilmesi zaruri olan şeylerdr. Bunların bir tanesi bile öbür tarafa geçemez.

Demek ki, dünyada lüzumlu olan bu kıymetler, ölüm geçidinin öbür tarafında hiç bir işe yaramaz birer ağırlık, birer yük, birer cüruf oluyor. Ve bunları taşıyan bir insan da oralarda katedilmesi icap eden nurlu yollarda, sırtın-

daki bu lüzumsuz ve faydasız yüklerin ağırlığı altında ezilerek bir adım bile atamıyacak hale geliyor. İşte yukardaki örneklerin hepsi bize bunu gösteriyor. Hatta gene yukardaki örneklerden anlıyoruz ki, dünyaya ait olan ve insan ruhunu üzmeyen, yani vicdanın rencide olmasını ne ticelendirmiyen maddi realiteler bile orada terkedilmeye mahkûmdur.

Son örnek, bize, ölürken insanların ruhunda geçen işlemlerin ana hatlarını o kadar belirgin olarak gösteriyor ki, bunun karşısında artık açıklanması gereken bir nokta kalmıyor. Bu işlemlerden birisi bilhassa bir «adam sende!» ciliğin, «bana ne»ciliğin ruhta belirmesidir. Bu suretle varlık, yavaş yavaş ve doğal bir yürüyüşle dünya kıymetlerini ayaklarının altına almaya başlıyor. Sonra gene ölürken ruhun yavaş yavaş önce maddi bedenini kaybetmeye başladığını görüyoruz. Bu da aynı gayeye yönelik doğal bir harekettir. Fakat bunların hepsinden mühim olarak; nihayet ruhun bütün inançlarıyla, itikatlarıyla, bağlarıyla, realiteleri ile bizzat kendi kimliğini de kaybetmeye başladığına ve kaybettiğine tanık oluyoruz. Çünkü bunların hepsi onun insanlık hayatının lüzum ve icaplarına ait şeylerdir ve onun insanlık hali, yani ruhun bir insan kıyafetindeki bedene bağlı durumu ortadan kalkınca bütün bu kıymetlere dayanan manevî kimliğin de ortadan kalkması lazımdır. O, bu kimliğini o kadar kaybediyor, o kadar kıymetsizleştiriyor ki, artık kendisinin bir taş parçası, bir ağaç olması, nihayet bir hiç olması ihtimali ve imkânını dahi duymak zorunda kalıyor. Bununla beraber dikkat edilirse çok ehemmiyetli olan bir nokta gözden kaçmaz : Ruh beşeri ve dünyaya bağlı kimliğini böyle tamamiyle kaybettiği bir sırada bile asla kendi öz varlığını bir an bile kaybetmiyor, yani bir yokluk haline girmiyor. Ve sürekli olarak anlıyamadığı, takdir edemediği, özet olarak kimliklendirmek kudretini gösteremediği «var olan» birinden bahsedip du-

ruyor ve bunu teşhis edemediği için de derin ıstırap ve huzursuzluk duyuyor.

Celse : (Tarih belirtilmemiş)
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

Tebliğ:

«Ruh âlemine intikalin ilk zamanlarındaki intibaların hepsi değişiktir. İnsanlar yapmış oldukları iyilik ve fenalıklara göre intiba alırlar. Bazıları çok karışık ve bulanık bir halde intikal eder. Bunlar ne olduklarını yıllarca anlamazlar. Ve bir uyku ile uyanıklık arasında bocalar dururlar. Bazıları bu hal ve durumu anlar, faaliyete geçer. Onların intibaı parlak ve temizdir. Bunlar yükselmeğe namzet olanlardır.

«Siyah boşluklarda, yıllarca süren azapların içersinde —hayatta oldukları gibi— geçen hayatın, bazıları için, ardı arkası yoktur. Bunlar fazilet düşkünü ve ne olur, ne olmaz düşünceli kimselerdir. Ruh yüksektir, onların çektiği azap, tecrübe cezasıdır.

«Azap da değişiktir. Herkesin azabı kendisine göre ayrıdır. Her azap bir âlemdir, her âlem ruha göre bir azaptır. Bunları anlatmak zor, fakat anlamak da zordur.»

İşte onun bu sırada duyup da anlıyamadığı var olan tarafı bizzat kendi öz benliği, hakiki varlığı ve dünyada milyonlarca insanın ihmal ve inkâr ettiği ruhudur. Ve şimdi o, içine girmiş olduğu bu muhteşem hakiki hayat âleminin öz malı olan ruhu ile şu anda tek ve kimsesiz olarak başbaşa bırakılmıştır. Bu da bir çok diğer icap ve gereklerle beraber aynı zamanda hem kendisine, hem de diğer ihtiyacı olanlara bir ders vermeye yarar.

İşte dünyaya ait bütün bu kıymetlerin öbür tarafta kolay kolay terkedilemiyecek olanları, bilhassa insanın

yalnız kendi bedenine ve şahsına ait iyilikleri, kendisine dünyada gaye olarak seçmiş bulunduğu şeylerdir ki, bu halin adı da hotkâmlıktır (bencilliktir).

Şimdi bu bencillik uğrunda ve lehinde gösterilen bütün hareketler nefsaniyetin ifadesi olur. Demek ki dünyanın realiteleri öbür tarafa geçince zaruri olarak bırakılacaktır. Fakat bunların nefsaniyete ilişkin olan kısımlarıdır ki, orada kolay kolay terkedilemiyecek ve ruh için bir yük, bir azap ve işkence kaynağı olacaktır. Diğerlerini bırakmak kolay ve çabuktur.

işte bu kötü ve felaketli olan nefsani faaliyetlerden, daha dünyada iken kurtulmaya çalışmak elbette hayırlıdır. Bunun için de tutulacak yol, yapılacak ameliye sık sık ve her fırsatta yapılması gereken nefis denetlemesidir.

Malûmdur ki dünyadan öbür âleme geçer geçmez, bir insan ne kadar tekâmül etmiş ve olgun bir hale gelmiş olursa olsun yine de az çok uzun süren ve az çok şiddetli olan acı veya tatlı bir şaşkınlık veya teşevvüş içinde yaşamak zorundadır. Bu teşevvüş hali, o kadar tecrübeli olmıyan bazı araştırıcılar için, teşevvüş halinde bulunan ruhun bu teşevvüş halini intaç etmiş dünyadaki hayat tarz ve şekli hakkında ekseriya açık bir fikir ve bilgi vermiyecek kadar karışık ve sürprizli olur. Mesela çok geri ve tecrübelerini, oldukça fena bir şekilde yaşadığı dünya hayatı neticesinde muvaffakiyetsizlikle geçirmiş bir ruh bazan öbür âleme ilk geçişinde bu geri ve ağır mesuliyetlerle dolu olması icabeden hayatla hiç de münasebeti olmıyacak, hatta görünüşte biraz da tatlı ve eğlenceli manzara arzeden bir teşevvüş hali arzedebilir. Buna mukabil hemen hemen dünya mektebini muvaffakiyetlerle bitirmeğe namzet bir dereceye varmış ileri bir ruh da, yine görünüşte sanki en suçlu, mesul ve geri bir insanın kötü âkıbetlerini yaşıyormuş gibi ıstıraplı, hatta işkenceli bir teşevvüş hali de gösterebilir. Bununla beraber tecrübeli ve görgülü bir na-

zarla bunlar iyice tetkik edilirse yine birincisinin zahirde hoş olan o teşevvüş halinin derin ve karanlık boşluğu, ikincisinin ise yine zahirde işkenceli ve azaplı olan teşevvüş şaşkınlık halinin arkasına gizli duran ümit huzur ve saadeti seçilebiliyor. Bundan başka olgun ve ileri varlıkların teşevvüş halleri gerek zevkli, gerek ıstıraplı olsun diğerlerinden daima daha çok kısa devam eder. Ve bunlar süratle bu halden kurtulup uyanırlar ve maddi ve dünyevî hüviyetlerinin asıl hüviyetleri olmadığını görürler ve süratle hakiki âlemlerinin layık oldukları yüksek plânlarına ulaşırlar.

2. BÖLÜM

YÜKSEK TEBLİĞLER IŞIĞINDA, Dr. BEDRİ RUHSELMAN'ın; ÖLÜM ANI, BİÇİMİ ve MUKADDERATI'na İLİŞKİN SENTETİK İNCELEME ve YORUMLARI

a — Bir Hastaya Yapılacak İnsancıl Yardım.

b — Ölümü Mukadder Bir Hasta ve Tıp.

c — Son'u Göklerce Saptanan Hasta ve Tıbbın Gücü.

d — Ölmesi Mukadder Kişinin Kurtarılamaması Yasadır.

e — En Kudretli Koruyucu, Temiz Eylemliliktir.

f — Hayvanların Yaşamı ve Ölüm Mukadderatları.

g — Varlığın Ecel Zamanının Saptanması.

h — Ecelin Tespiti, Yüksek Yönetici Ruhlarca Yapılır.

k — Yaşam Maketine, Önceden Ecel Günü Kaydolunmaz.

l — Evren'de Herşey, Evren Evrimine Ahenktardır.

m — Ecel Kayıtları, Bilinemez Zaman ve Mekânlardadır.

n — Azrail Mekânizması, Yüksek Ruhlar Kuruludur.

o — Kişi Ecel Anını, Biryerde Kendi Saptar.

p — Yaşam, Mukadder Bir Programın Tamamlanmasıdır.

r — Ölüm Şekilleri ve Mukadderat İlişkisi.

s — Yaşamı Yorumlayış Şekli ve Sonuç Kuralı.

Bu bölümde, ölümün mukadderatına ait çok önemli İlahi Hakikâtler, gene Yüksek Ruh Dostlarımız'dan aldığımız tebligatlar ışığında yorumlanacak ve incelenecektir.

Celse : 16-7-1947
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** Mukadder olan hastalıkları tedaviye uğraşanlar, tabiat kanunlarına, (yani mukaddere) karşı gelmiş olmazlar mı ?

— Bu, vazifenizdir. Siz her hastayı iyi etmekle zorunlusunuz. Hangisinin mukadder, hangisinin mukadder dışı olduğu sizce biliniyor mu ? Sözüm yanlış anlaşılmış. Doktorlar ölümü geciktiremez. Geriye hiç çeviremez. O, yalnız ıstırabı hafifletir. Hangi şekilde olursa olsun, böyle ıstırapları yalnız doktor değil, insaniyet sahibi herkesin —elinde ise— durdurması bir vazifedir. Siz o hastanın mukadderatıyla değil, günlük acısını azaltmak işiyle uğraşacaksınız. Öbürküne esasen eliniz ermez, gücünüz yetmez. Siz hemen işe başlar, kim olursa olsun, hastalık sebeplerini aramağa çalışırsınız.

«Yalnız bazı hastalıklar vardır ki, bir çok hekimler bir araya geldikleri halde bir türlü içinden çıkamazlar. Istırabı hafifletmek değil, hareketleriyle onun azabını arttırırlar. Demek ki, kimsenin elinde olmıyan bir iştir bu. Yani sizin hududunuzun dışında bir hastalık. Ona da bir şey yapamazsınız.»

Celse : 23-7-1947
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** Tedavisi mümkün olmayan bir olay karşısında, yani ölümü mukadder bir hasta karşısında doktor ne kadar uzman ve iyi niyetli olursa olsun, hasta öldük-

ten sonra o doktor başaramadı diye etrafta meydana gelen kanaat onun izzeti nefsini rencide etmez mi?

— Şayet o doktor imanlı bir insansa ve o hastanın ne durumda olduğunu aşağı yukarı bir ihtimalle anlamışsa onun yapacağı iş, yalnız, Allah'a ve bir de büyük varlıklara yalvarmak, o hastanın hiç olmazsa ıstırabının biraz hafifletilmesi için mesleği dahilinde elinden geleni yapmaktır. Şayet böyle değil de o doktor tamamen maddi bir anlayışlıysa, o doktor zaten böyle yollara başvurmaz. O, anlamadığı şeyi daha çok karıştırmak vazifesiyle yükümlüdür. Öyle karışık bir hale sokar ki, ne başkaları, ne hasta, ne de yanındakiler işin ne yola çıktığını anlıyabilir. Hastanın azabının hafiflemesi gene mukadder ise, ona yukarda söylediğim şekilde imanlı bir doktor tesadüf eder. Sonra, şayet memlekette bir doktor varsa, onun sözüne herkes inanır, aksini iddia edecek kimse bulunmaz. Hasta kurtulamazsa bile doktorun izzeti nefsi kırılmaz. Şayet bir çok doktorlar varsa, böyle uzun bir hastalıkta hemen bunların hepsi onu görmüş olur ve hiç biri de muvaffakiyet gösteremez. Şu halde gene hiç birinin izzeti nefsi kırılmaz.

«Yalnız, bir vazifenin yerine getirilmesi bakımından düşünülürse, burada izzeti nefsin pek göze görünmemesi lazımdır. Zaten zorluk burada başlıyor. Ne zaman bu silâhı (yani izzeti nefis davasını B.R.) kullanmak lazımsa onu tam zamanında ve yerinde ele almak icap eder. Yani bazan izzeti nefsin kırılması pahasına bile olsa bir hastayı tamamen teşhis ettiğine kani olduktan ve onu iyi etmeğe azim ve sebat edip iyi bir netice almayı ihtimal içinde gördükten sonra ufak tefek şeylerle yılmamak ve vazifeye devam etmek —izzeti nefis pahasına da olsa— bir insanın ıstırabını hafifletmek ve hayatını kurtarmağa çalışmak lazımdır.»

Yukarıdaki sözlerden açıkça anlaşılıyor ki, ölüm mu-

kadder bir konudur. Yani artık ölmesi icap eden bir insanı dünyada hiç bir kimsenin yaşatmağa kudreti yetmez. Bununla beraber her doktorun, hastasını muhakkak surette ölümden kurtarmağa çalışması, onun hem vicdani, hem de mesleki bir borcudur. Ve bunun da bir sürü ilâhi sebepleri vardır. Bir insanın ölüm ânının gelip çattığını hiç bir insan —bazı önemli sebepler yüzünden öleceğini bilen hastalar dışında— hiç bir doktor bilemez. Bu hususta doktorun ölüm anı hakkında söyliyebileceği sözler nihayet yaklaşık birer tahminden ibaret kalır. Esasen bütün doktorlar tarafından kaybolmuş bir olay gibi telakki edilen öyle hastalar görülmüştür ki, bunlar bir mucize kabilinden günün birinde tamamen şifa bulmuşlar ve senelerce daha yaşamışlardır. Bunun tamamile aksine olan olaylar da oldukça çoktur. Yani tedavi eden doktora göre artık tamamile şifa buldu, yakında ayağa kalkacak, hastalığını atlattı denilen öyle vakalar da görülmüştür ki, hiç beklenmedik bir anda o geçti zannedilen hastalık, ya doğrudan doğruya veya bir seyir değiştirmesiyle hastayı alıp götürüvermiştir. Bütün bunlar nadir olaylardan değildir. Ve değerli doktor meslekdaşlarımız için gerçekten üzücü hallerdendir. Esasen tecrübeli ve görgülü bir doktor bu cihetleri çok iyi takdir ettiği için ölüme ait düşüncelerini herkese kolay kolay açıklamaz. Şu halde her doktor hastanın başında onu ne olursa olsun yaşatacakmış gibi, mesleğinin bütün imkanlarını seferber etmek ve bilhassa hastasının ıstıraplarını ortadan kaldırmağa uğraşmak mecburiyetindedir. Yoksa bu ölecek, artık benim işim bitti, diye hastasını terk eden bir doktor vazifesini tam yapmış sayılmaz. Doğaldır ki mesleğin zaruretleri bakımından — en önce doktor hakkında geçerli olan bu kural, hasta ile ilgili olan her insan hakkında da aynen geçerlidir. Bir hastayı ölecek diye hiç bir kimsenin kendi haline bırakmağa hakkı yoktur. Ve esasen çok kıymet-

li olan Kadri dostumuzun yukarıdaki tebliğinden anladığımız gibi, hiç bir kimsenin de hiç bir hasta hakkında katiyetle öleceğini söylemeğe hak ve yetkisi yoktur. Burada yapılacak tek iş, Allah'a teslim olarak elinden gelen bütün ihtimamı yapmak mecburiyetini duymak ve ona göre hareket etmektir.

— **Soru :** O halde hekimler, hastayı ölümden kurtarmak için değil, teselli ve teskin etmek için çalışıyorlar, demektir. Öyle mi ?

— Söyledim ya, azabı, ıstırabı dindirmek onun vazifesidir. Ecele çare olur mu ? Hasta yaşıyacaksa doktor öyle bir teşhis kor ki, o teşhis yanlış bile olsa vereceği ilâçlar derhal tesirini olumlu gösterir. Bilmez misiniz, doktorun verdiği ilâçtan ziyade hastanın yaşama gücünü ölçmek, yani onun ölmemek hususundaki azminin derecesine bakmak lazımdır. Bu da çok kıymetlidir.»

Doktorlar, ilâçlar, hocalar hep birer araçtır. Bunlar icap edenin ayağına gelir. Bazısı hekim bulamaz, kendi kendine de iyi olur, amma onun o hekimi bulamadığı için günlerce acı çekmesi mukaddermiş. Hep birer araçsınız. Hemcinsinize ne şekilde olursa olsun yardımla yükümlüsünüz. Bunu siz yapacaksınız. Sonuç size ait değil. Yukarda söyledim. Siz o hastayı yaşatmak ve ıstırabını dindirmek için uğraşırsınız. Başarmak sizden çıkmıştır. O iyi olursa sonuç iyi biter. Olmazsa siz iyi niyetinizle vazifenizi başarmanızdan dolayı gene bir haz duyarsınız.»

— **Soru :** O halde hekimler bir hastalığın nedenini araştırıp duracağı yerde, onun doğrudan doğruya ıstıraplarını dindirici palyatif (teskin edici) bir tedavi şeklini takip etmelidir, demek oluyor. Öyle mi ?

— Hekim, nedeni bulamazsa ıstırabı dindirecek ilâcı belki bulamaz. Nedenin aranması, ıstırabın dindirilmesine

yardımı dokunmaktan başka neye yarar? Her hastalığın nedeni acaba biliniyor mudur? Bir insan bir hastalığa yakalanır. Bir çok doktorlarla karşılaşır. Hepsi başka söyler. Acaba bu başka sözlerin, hastalık isimlerinin gerçek nedenle daima bir ilgisi var mıdır?»

Burada çok önemli noktalar vardır. Ve yukarıdaki sözler yerinde ve doğrudur. Bir hastalığın şöyle böyle bir teşhisini yapmakla ve ismini koymakla onun hakiki nedenini bulmuş olmak arasında fark vardır. Bir kanser teşhisini koymak belki kolaydır. Ama bunu yapmakla onun hakiki sebebini de bulup ortaya koymuş olamayız. Bununla beraber o hastalığın teşhisi yapılmış ve ismi konmuştur, Ve o hasta bütün tedavilere veya tedavisizliklere karşın ya yaşar veya ölür. Hakikaten bir doktorun hastalık sebebi aramasının, ıstırabı daha esaslı bir şekilde hafifletmeğe yardımı dokunması bakımından büyük kıymeti vardır. Bununla beraber nedenin bulunmamış olması da doktorun hastası ile ilgisinin kesilmesini hiç bir vakıt gerektirmemelidir. Zira bu takdirde de doktorun bu hastaya karşı yapmaya yükümlü olduğu bir sürü işleri vardır. Kıymetli ruh dostumuz Kadri'ye aynı celsede sormuş olduğumuz diğer bir sual de şu idi:

— **Soru:** Bazıları hastaları ölümden kurtarmağa çalışırlar ve kendi kudretleriyle bu işi başaracaklarını sanırlar ve mukadderi kabul etmezler; bu hususta ne buyurursunuz?

— **Kimse ölecek bir adamı kurtaramaz. Ama gene çalışmak gerekir. Bir hastanın hastalığının nedenini bulmak için onu senelerce ıstırap içinde bırakmak doğru olur mu? Sonra** (asıl nedeni bulup hastayı ölümden kurtaracağım diye, onun ıstıraplarını gidermek vazifesini ihmal ederek, B.R.) **bu sebebi aradı, aradı, bulamadı, ne olacak? o hastalığın daha az ıstıraplı olmasını sağlar. Yani has-**

talık keşfedilince böylece o hastalığın ilâçları da denenmiş olduğundan çabuk tesir eder. Nedeni aramadan gelişi güzel acı dindirici ilâçlarla ıstırabı dindirmek geçici bir iştir. Her başı ağrıyana bir hapvermek, o hapın tesirinin devamı süresince ıstırabı durdurur. Fakat ağrı sonradan gene devam edecektir. O ıstırabı kökünden kesmek için o hastalığın kökenini bulup tedavi etmek daha kolaydır. Ve daha emin olarak sonuca varılır. Yani o hastalık tamamen tedavi edilir. Istırap derhal geçer, fakat mukadderse gene o adam ölür! o da başka.»

Gene bu tebligatla anlıyoruz ki, ölüm mukadderdir. Ölüm ve mukadderat konusunun mümkün olabildiği kadar açık izahını yapabilmek için bu konuyu biraz daha ayrıntılaştırmak istiyorum. Burada vaktiyle başımdan geçen ve hayatımda büyük üzüntü ve ıstıraplara sebep olan mesleki bir olayı kısaca tekrar edeceğim: Bundan yaklaşık olarak 12 sene evvel hayatı tehdit edici gördüğüm zorunlu sağlık nedenlerinden ötürü çok sevdiğim bir dostumun hamile olan eşine, onların da ısrarı üzerine, bir kürtaj ameliyesi endikasyonu koymuş ve diğer bir dahiliyeci arkadaşla birlikte bunun için bir rapor vermiştim. Bu rapor üzerine kadın hastalıkları uzmanı arkadaş vazifeyi üzerine almak zorunda kaldı ve ameliyeyi yaptı. Fakat bu işlemin 30'uncu günü hasta —ameliyat neticesinde— öldü. Bu olay o zaman bütün tanıdıklarla birlikte bende çok büyük bir ıstırap ortaya çıkardı ve bu ıstırap belki senelerce sürdü. Ben bu ölüme —bu hususdaki bütün iyi niyetime rağmen— kendimi, sebep olanlardan biri olarak görüyordum.

Aradan seneler geçti. Günün birinde İzmir'de kıymetli bir medyom dostumla yalnız olarak, muhterem Kadri dostumuzdan bazı tebliğler alırken bir aralık (Yüksek Rehber Ruh) Kadri bana şunları sormuştu: **«Sizin de bazı ıstıraplarınız var, saklamayınız. Size yardım etmek**

isterim.» Kadri dostumun bu hayra yönelik teklifi karşısında o zamana kadar kimseye bahsetmediğim ve medyom dostumca da mechul bulunan bu olayı o akşam ele almağa karar verdim. Ve ölmüş bulunan bu arkadaşımız bayanın ruhu ile beni karşılaştırmasını rica ettim. Ricamı Allah'ın izni ile yerine getirdi. Aramızda geçen karşılıklı konuşmayı yayınlamış olduğum bir kitapta açıklamış olduğum için burada onu tekrar etmiyeceğim (1). Fakat burada ben, asıl konumuzu ilgilendiren Kadri dostumun, o kadınla geçen irtibatımızı takiben söylemiş olduğu aşağıdaki sözleri nakletmek istiyorum :

Celse : 3-9-1947
Opt. : Dr. Bedri Ruhselman
Tebliğ : Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

— Soru : .....

— Siz müdahale etmemiş olsaydınız o kadın gene ölecekti. Önce bunu kabul etmeniz lazım. Bu kadın oraya giderken öleceğini de biliyordu (2). Şu halde siz mecburen bir vazifenin ifasına hizmet ettiniz. Hem kendi mesleğiniz bakımından, hem de iyi niyetle bir insanın kurtarılması için elinizden geleni yaptınız. Netice alamadınızsa bu sizin kendi kudretinizin dışındadır. Ne sizin, ne de başkalarının bundan, iyi bir sonuç almaları da imkansızdı.»

---

(1) RUHSELMAN, Dr. Bedri. **Ruhlar Arasında,** Gayret Kitabevi, İstanbul - 1949, sayfa: 64 - 67.

(2) Bu çok doğru idi ve o akşam bunu benden başka bilen yoktu. Bu kadıncağız yabancı bir memlekette ölmüştü. Ve oraya ailesile beraber ölümünden yaklaşık bir buçuk sene evvel gitmiştik. Yolda giderken rahatsızlığı başlıyan bu zavallı arkadaşımız orada da, sürekli olarak öleceğinden ve oralarda kalacağından ısrarla bahseder dururdu. Halbuki kendisi henüz 30 yaşında idi. Onun mütemadiyen ölüp oralarda kalacağından kesin bir dille bahsetmesi, bütün dostlarının üzüntü ile nazarı dikkatlerini çekmekte idi.

«Sizin ıstırap çekmeniz de lazımdı. Ve bunu da yaptınız. Hiç bir kötü niyetiniz olmadığı halde sizin bu duyduğunuz derin iç sızısı size büyük kuvvetler eklemiştir. Onun çekeceği azapların bir kısım ağırlığını siz üzerinize aldınız. Onu andıkça onun üzerinden kalkan bir kısım yük sizin ruhunuza yüklenmiştir. Bu da onun burada biraz daha hafiflemesini temin etmiştir. Açık olanı siz dün gece kendiniz gördünüz. (3) Ve anladınız. Sizin o gece duyduğunuz sıkıntı, onun azabını hafifletici ve bu yükün kendi üzerinize alınmasından ileri gelen bir azaptan başka bir şey değildi. Bu da lüzumlu idi ve ben buna aracı oldum.»

Bu sözler çok mühimdir. Hele bence çok anlamlıdır. Ve çok yararlı olmuştur.

Ölüm olayının hiç bir kimse tarafından geriye bırakılabilmesinin mümkün olamıyacağını söyliyen varlık, yalnız Kadri dostumuz değildir. Bütün ruh âleminden aldığımız tebligat aynı nokta üzerinde ısrar etmekte ve önemle durmaktadır. Şimdi de bize iki sene müddetle çok kıymetli bilgiler veren muhterem başka bir ruh dostum Akın'ın bu hususdaki tebligatına geçiyorum.

---

(3) Bu tebliği almazdan bir gece evvel birdenbrie rüyamda çok sıkıntılı ve adeta ruhumu bir mengenede ezercesine zahmetli, ıstıraplı bir basınç altında hissetmiş ve ortada hiç bir sebep olmadığı halde şiddetli bir azap ve ıstırap içinde hıçkırarak uyanmıştım. Fakat uyanır uyanmaz aklıma uzunca bir zamandanberi unutmuş olduğum o kadının feci ölümü geldi. Ve bu sıkıntının gene bu işle alâkalı olduğuna hükmettim. Tebliğ bunu ima etmektedir. [Burada, bir bedensiz varlığın bir miktar ızdırabının bir bedenliye aktarılarak onu spatyomda daha bir iyileştirmek ve acılarını hafifletmek şeklindeki spatyom ilâhî yardım usulünün pratiği yapılmıştır. Bu çok ilginç bir vetiredir ve bildiğimiz kadarıyle bu konuda yeryüzü beşeriyetine bir bilgi daha verilmemiştir. (h.e.s.)]

Celse : 14-8-1948
Soru : Dr. Bedri Ruhselman
Cevap : Akın (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** Şu halde bir hastayı, Ahmet isminde bir doktor kurtarır, Mehmet isminde diğer bir doktor öldürebilir, öyle mi ?

— Tesadüfi bir şey sözkonusu değildir. Ahmet, Mehmet burada hiç bir rol oynamaz. Eğer o hastanın iyi olması icap ediyorsa iyi olacaktır.»

Ölümün mukadder olduğu elimize geçen bütün tebligatla anlatılmaktadır. Burada gene dostum Kadri'nin başka bir tebliğini naklediyorum :

Celse : 19-7-1949
Soru : Dr. Bedri Ruhselman
Cevap : Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** .....

— Bu hayatın sonu ne zaman olsa gelecektir. Bunu düşünmek insanlar için lazımdır. Ona ehemmiyet vermemek, kendinizi ondan uzaklarda bulundurmanız demektir. İnsanlar dünyadan kolay kolay ayrılmak istemezler. Bu tabii bir arzudur. Fakat mukadderin önüne geçilemiyeceğini bildikten ve iyi hareketlerle hayatınızı çiçeklendirdikten sonra çekinecek bir şey kalmaz. Temiz ve diğerlerine yardımcı olanları Allah korur. Allah'ı kalbinizde taşıdıkça vücudunuzu çelik bir zırhla fenalıklara karşı korumuş olursunuz. İyi insanlar, iyi varlıkların yardımına ve Cenâbı Hakkın lütfuna daima muhtaçtırlar. Ve bu da onlardan esirgenmez. Siz de böyle düşünün. İyi olunuz, sizi koruyacaklar. Siz de mutlu olacaksınız.»

ÖLÜM ve MUKADDERAT

Şimdi bu konunun çok mühim bir noktasına gelmiş bulunuyoruz. Acaba buradaki mukadder kelimesinin bizim anladığımız anlamı nedir? Bu çok karışık ve çok derin konunun içinde de gene, bu gibi diğer çalışmalar hakkında olduğu gibi, bize fener tutacak olan büyük yardımlar tebliğlerden gelecektir ve öyle olmuştur. İşte elimize geçen ve geçmekte bulunan bu çok kıymetli tebligatın her biri bizim için şükran ve minnetle karşıladığımız ilâhi bir lütuf olan manaları ve kılavuzluğu ile bu yolda bizi kudretimiz oranında isabetli düşünce ve muhakemelere teşvik etmektedir. Bütün bu tebliğlere ve onlardan çıkarabildiğimiz yorumlara göre biz, ölüm bahsindeki mukadderi de kadercilik görüşüne göre ezelden çizilmiş ve insan iradesiyle hiç bir alakası sözkonusu olmıyan bir kader manasında tefsir etmekten uzak bulunuyoruz. Mesela bir insanın dünyada hayatının şu saat ve dakikasında öleceğine dair ezelden tesbit edilmiş bir karar yoktur. Hatta dünyaya gelmeden önce dahi böyle kesin bir karar verilmiş değildir. İşte burada bahsimizin en mühim ve en karışık görünen safhasına geçmiş bulunuyoruz. Ve bunun üzerinde de lüzumu kadar durmak istiyoruz; tâ ki hakikati samimi bir tekâmül aşkıyla araştırmak isteyen sevgili okuyucularıma çok küçük kudretim dahilinde bir hizmet yapmış olabileyim.

O halde tekrar soruyoruz: Ölüm bahsinde, mukadderin, doğru olarak kabul edebileceğimiz manası nedir? Bu sual karşısında açıklanması arzu edilen iki nokta vardır:

1 — Ölüm anı hiç bir suret ve icapla değişmez olarak ezelden saniyesi saniyesine tesbit edilmiş midir, veya başka bir tertip ve nizam var mıdır?

2 — Her insanın ölüm şekli gene ezelden değişmez bir halde tesbit edilmiş midir, yoksa bu da bazı icapların tesirine tâbi olarak değişiklik kabul eder mi?

Burada daha mühim ve ilk safta üzerinde durulması lazım gelen birinci noktayı ele alalım. Yani ölüm ânı üzerinde duralım. Evvelce söylemiş olduğumuz gibi burada da ilk önce en büyük dayanağımız olan tebligatı gözden geçirmekle işe başlıyacağız. Önce mukadderatın ölümle olan alakası üzerinde bizi çok ilgilendiren ve aydınlatan Mehmet ismindeki bir Ruh dostumuzun bu hususdaki mühim sözlerini arzediyorum :

Celse : 2-4-1949
Soru : Dr. Bedri Ruhselman
Cevap : Mehmet (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** Varlığın ölüm zamanı ve mukadderatın sabitesi hususlarını aydınlatır mısınız ?

— **Sözgelimi, hayvanların hayatı da insanlarınki gibi mukadderdir. Fakat bunlar çok kompleks, çok karışık meselelerdir. O kadar ince hesaplara dayalıdır ki, size kesin olarak şöyledir veya böyledir diye nasıl izah edebilirim ?**

«Elbette olaylar tayin edilmiştir. Fakat muayyen icapların bu tayin işinde rolleri vardır. Mesela bir çocuk, doğar doğmaz bir kediyi öldürür. Bu çocuk bu kediyi boğmakla eprövünde yanlış bir adım atmış olur. Boğmadığı takdirde doğru adım atar. Fakat onun önüne çıkan kedinin kesin olarak o tarihte ölümü kararlaştırılmış demektir. Bununla beraber o çocuğun o kediyi öldürmesi mukadder değildir. O çocuğun, ölümü mukadder olan o kedi ile karşılaşması mukadderdir. Burada muhakkak öldürmek sözkonusu değildir. Eğer çocuk o anda fena bir epröv başlangıcı olarak kediyi öldürürse, kedinin zaten ölümü tahakkuk etmişti, o ölecekti; o çocuğun elile ölmüş bulundu. Eğer çocuk kediyi öldürmemek suretile eprövünde iyi bir adım atsaydı, kedi onun elinden ölmiyecekti. Fakat gene o başka bir sebepten ölecekti. Mukadder budur.

«O halde kedinin de dünya üzerinde muayyen bir ha-

yatı vardır. Bununla beraber bu hâl sonradan ortaya çıkan birtakım sebeplerle değişebilir. Bu işlerde o varlığın dünya hayatındaki evrimini tamamlaması esastır. Bu cihet ve dünyadaki her çeşit mahlûkatın bütün hâl ve hareketi Ulu Varlıklar tarafından daimi surette kontrol edilmektedir. Oraca, her şey bilinmektedir. Binaenaleyh onların eprövlerinde muvaffak olup olmadıkları, önce kendi ruhlarına iz bırakır, ondan sonra da yukarlara doğru, daha yukarlara doğru intikal eder. Demekki her şey onlara malum olur. Eprövlerin tamamlanıp tamamlanmadıkları ve bunlara göre ölüm vaktinin tayini de onlara bağlıdır. Benim burada ısrarla üzerinde durduğum nokta şudur: Bir varlık spatyomdan bedenlenerek dünyaya inerken, ben şu kadar yaşıyacağım, diye kesin bir kararla dünyaya inmez. Bu, husus, yaşam sırasında diğer Yüksek Varlıklar tarafından tayin edilir. Ve ne olursa olsun, onlar izin vermedikçe hangi olay olursa olsun, o varlık ölmez.»

— **Soru :** Ölüm müddeti, ruh dünyaya indikten sonra mı, yoksa daha evvel mi belirleniyor ?

— **Bu onların kudretleri dahilinde bir şeydir. Onlar için gelmiş, geçmiş ve gelecek diye bir şey yoktur. Binaenaleyh bu sualinizin cevabını ben kendi kudretimin haricinde görüyorum. Aynı malumat ve kudreti ben de haiz olsaydım o zaman size bunun hakkında cevap verebilirdim. Lakin ben bunları bilmiyorum.»**

— **Soru :** Peki, o büyük varlıklara yönelseniz ve onlardan yardım isteseniz, bu hususta bazı şeyler öğrenip bize bildirebilir misiniz ? Bu bilgiye ihtiyacımız var.

— **Mukadderse bunu öğreniriz. Hep beraber duamızı yapalım. Ve istiyelim, bakalım öğrenebilecek miyiz ? (*)**

(*) Burada rehber ruh, cevabını tam bilmediği bu soruya, bulunduğu spatyom mıntıkasından daha yüksek vibrasyonlu ruhsal mıntıkalardaki varlıklardan cevap verilmesi için dua etmektedir. (h.e.s.)

(Duadan sonra). **Ulu Tanrı'nın izniyle size bu meseleyi sizin şartlarınız dahilinde, anlıyabileceğiniz şekilde ve ancak izin verildiği oranda, çok kabaca şu şekilde anlatmak istiyorum. Dünyada satranç diye bir oyun vardır. Bir satranç oyuncusu oynadı. Karşısındakinin, taşlarını ne şekilde oynıyacağını ve aynı zamanda bütün ihtimalleri hesaba katarak kendi oynamadığı taşın ne şekilde neticeler doğuracağını evvelden kestirebilir. Fakat tekrar ediyorum, bu çok kaba bir benzetme oluyor. Bunu anlatmak isteyişimin nedeni şu: Nasıl oluyor da bu kadar çeşitli ihtimal ve eprövleri haiz yaratıkların bütün hareketlerinden çıkacak neticeleri yüksek bir ruh bilebilir, diye düşünebilirsiniz. Bilmem bu kaba satranç örneği sizi tatmin eder mi? Gerçi onlar çok daha üstün ve sizin, mahiyetini izah edemiyeceğiniz şekilde Allah tarafından bu işle vazifelendirilmişlerdir.»**

Yukarki sözler çok açıktır. Biz ölümün mukadderatıyla ilgili her şeyi —diğer bütün ilâhi konularda da olduğu gibi— sonuna kadar izah edebilmek kudretinden yoksunuz, Ve böyle kalmağa da mahkûmuz. Ancak bilhassa tebligatın açmış olduğu nurlu yollar başta olmak üzere bazı gözlemlere dayanarak kısa düşüncemiz ve aklımızla yürütebildiğimiz düşünce ve yorumlara nazaran ölüm ve mukadder konusu üzerinde Tanrı'nın izniyle kendi anlıyabileceğimiz kadar bazı neticelere varmak istiyoruz. Bu da elbette ancak dünya şartlarıyla sınırlandırılmış olan kudretlerimize ve anlayış kabiliyetlerimize göre takdir olunmuş ve izin verilmiş olanaklar oranında gerçekleşebilecektir. Yani mukadder olabildiği kadar. Bütün arzettiğim kaynaklardan aldığımız ilhamlarla bu hususta bizde ortaya çıkan şahsi kanaati okuyucularımıza arzetmezden önce diğer çok kıymetli ruh dostlarımızın da bu hususdaki öğretici tebligatını nakletmek istiyorum.

Mustafa Molla dostumuzun aşağıdaki kısa tebliği, bu

bölümdeki düşüncelerimizin kıymetli materyellerinden birisini teşkil eder.

Celse : 18-9-1948
Soru : Dr. Bedri Ruhselman
Cevap : Mustafa Molla (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** .....

— Ruh, olgunlaşma yolundadır. Ölüm bu kemâlin gerçekleşmesine yarar şekilde ölçülmüş, biçilmiş olmasa da bedenli yaşam gene mukadder bir safhada tükenmeğe mahkûmdur. Yani mukaddere bağlıdır. O halde ömrünüzün her saniyesi, ruhunuza birtakım servetler kazandırmak suretiyle zaruri bir ahenk yasasına uymak zorundadır. Saniyelerinizi israfa hiç bir zaman yetki sahibi değilsiniz.»

İnsanın dünyada belirlenmiş ömür çerçevesi hakkında muhtelif cephede görüşlere imkan veren ve hatta yol açan çok kıymetli tebligata malik bulunuyoruz. Bunlardan bir kısmının da muhterem ruh dostumuz Akın'a ait olduğunu arzetmiştik.

Celse : 14-8-1948
Soru : Dr. Bedri Ruhselman
Cevap : Akın (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** .....

— İnsanın, dünyada muhakkak geçirmesi lazım gelen mukadder bir ömrü hem vardır, hem yoktur, diyorum. Çünkü kendisi veya bu ortaya çıkış keyfiyetine sebep olan varlıklar onu bilmezler. Bu, pek Yüksek Ruhlar'ın, yani büyük tabiat kanunlarını tatbik eden Yüksek Varlıklar'ın işidir.»

Akın dostumuzun bu tebliği bize şu düşünceyi telkin ediyor: İnsanların ömürleri belirlidir, Ancak bunu ne kendileri, ne de kendisine yakın diğer ruhlar bilemezler. Ve

bu müddeti değiştiremezler. Bunlar gene ilâhi irade kanunlarının icap ve zaruretlerine göre yüksek nizam ve tertipler dahilinde tatbikata memur kılınan yüksek varlıklar tarafından denetlenir. Burada, dinlerin kabul ettikleri ecel ve ölüm melekleri kavramı, bu hususta insanlara ilk fikri vermiş bulunuyorlar. Yani ölüm, bizim şimdiki anladığımız manaya göre ruhun bilgisi dışında, fakat gene mukadder bir çerçeve içinde ve yüksek varlıkların, ilâhi irade kanunlarının icabatı dahilindeki denetlemeleri altında vaki olduğuna göre, ecel ve azrail kavramları, bu hakikatin eski zaman diliyle ileri sürülmüş en iyi ifadesi olur. Gene akın dostumuz, aynı celsesinde bu konunun konuşulması sırasında bize çok esaslı bilgiler vermektedir.

— **Soru :** Diğer kıymetli varlıklardan aldığımız tebligatta deniliyor ki, ölüm vakti tesbit edilmiştir. Onu ne uzatmak, ne kısaltmak mümkün değildir. Siz bu hususta ne düşüncede bulunuyorsunuz ?

— Söylediğim gibi bütün kâinatın büyük bir devranı ve gidişi vardır. Şüphesiz ki her şey birbirine bağlıdır. Ve bütün hareketler birbirinin hem kaynağını, hem sonucunu teşkil eder. Hem sebebi, hem de neticesidir. Nihayet bunlardan şunu da çıkarabilirsiniz ki :

a — Bütün hareketler plânlanmış ve çizilmiştir.

b — Bütün kâinatın gidişi plânlanmış ve çizilmiştir.

c — Her tesadüf ettiğiniz hadise plânlanmış ve çizilmiştir.

Bu plân ilâhi irade kanunları dahilinde ve onları tatbike memur yüksek varlıklar tarafından tatbik edilir ki, bu derece yüksek varlıklarla dünyadaki sizler irtibat haline geçemezsiniz.

Ve siz hiç bir vakit ölüm anını evvelden tayin edemezsiniz.

Ve bilemezsiniz.

Sizin, dünyaya gelirken ancak yapacağınız vey, eksik olan taraflarınızı tamamlayabilmenize yarayıcı bir plânı, burada size yardımcı diğer varlıkların da icap eden yardımları altında tasavvur ederek dünyaya inmenizdir.

Fakat ne siz, ne de sizi hazırlıyan hami-rehber ruhlar ölüm zamanınızı tayin edemezler.»

Yukarıda geçen **'her hadise plânlanmış ve çizilmiştir'** cümlesi ilk hamlede, kadercilik görüşüne uygun ve bizim müdafaa ettiğimiz mukadderat anlayışına aykırı gibi görünebilir. Fakat burada böyle düşünen sevgili okuyucularıma hemen hatırlatmak isterim ki, acele buyurmasınlar. Zira kıymetli dostum Akın'ın söylediği gibi, her hadisenin evvelden çizilmiş ve plânlanmış olması çok doğru ve yerindedir. Yalnız, bu sözü ezelden çizilmiş ve plânlanmış manasına almamak icap eder. Burada kastedilen mana, her şey değişmez şekilde, İlâhi İrade Kanunları icapları gereğince, idareci Yüksek Ruhların faaliyeti ile lüzum ve icaplara göre çizilmiş ve plânlanmış mahiyetindedir. Dikkat edilirse, bu ifadede bir incelik vardır. Hadiseler ve bilhassa buradaki mevzuumuzu teşkil eden insan ömrünün devamı müddeti, ancak insanın cehit ve gayretiyle gelişen tekamülünün seyrine ve varlıkların liyakati derecesine göre ve ilâhi irade kanunlarının icapları dahilinde yüksek varlıklar tarafından düzenlenir denetlenir. Ve burada —gene dikkat edilirse— insan iradesinin —kendisi de bilmeksizin— ne kadar mühim rol oynadığı görülür. Zira evrim daima söylendiği gibi, insan iradesinin alacağı istikamete göre hızlanır veya yavaşlar. Ve liyakat derecesi de buna göre artar. Şu halde ölüm anının belirlenmesinde insan iradesinin de aracı olarak önemli rolü vardır. Ve bu müddet ancak bu iradenin alacağı istikametin ilâhi irade kanunları gereğince doğuracağı neticelere göre tesbit olunur ki, bunu da takdir ve tatbik edecek olanlar çok yük-

sek varlıklardır, Nitekim Akın dostumuzun, aynı tebliğinin (14-8-1948) başka bir yerindeki şu pasajlar evvelki bilgileri tamamlayıcı kıymettedir.

— **Soru :** Ölüm anı, insanlar için evvelden mi belirlenmiştir ?

— Hem evet, hem de hayır. Çünkü burada dünyaya gelmezden evvel böyle ölüm anını tesbit eden bir plân tertibi yoktur. Yani bu âlemde plân hazırlanırken ölümün, şu saatte, şu dakikada olacağı plâna konulmaz. Ancak, söylediğim gibi, insan dünyaya gelecek, cehit ve irade sarfedecek, ruhunun bütün melekelerini kullanacak ve ancak eksik olan melekelerini geliştirdikten sonra ölecektir. Gene yukarıda söylediğim gibi bütün bu plân ve onun tatbiki nasıl yüksek tabiat kanunlarının kurduğu nizam dahilinde oluyorsa, işte şimdi söylemek istediğim ölüm de bu düzen ve düzenek dahilinde cereyan eder. Bu son mana ile de sualinizin cevabı evet'tir. Yani yüksek tabiat kanunlarına, onun maksatlı realitesine uygun şekilde bir ölüm, zamanında vukua gelir. Fakat bu zaman dünyaya inmezden evvel tesbit edilmez.»

— **Soru :** Demek ki insan dünyaya gelmezden evvel «ben şu saat ve dakikada» yani «şu tarihte öleceğim» kararıyla dünyaya gelmiyor. Ancak dünyaya indikten sonra geçireceği hayat şartlarına göre tabiat kanunlarının icapları dahilinde, dünyadan ayrılacağı zaman tesbit edilmiş oluyor, öyle mi ?

— Tesbit edilmiş değil de ölüm anı ve zamanı ilâhi irade kanunları icabına ve kendi durumuna göre oluyor. Yani kâinatta bir akış, bir gidiş daima evrime, iyiliğe doğru yükseliş, bir deveran vardır. Ve bu deveran bildiğiniz gibi maksatlı ve plânlıdır. İşte her hareket, her şey buna uygun olarak cereyan eder. Ve bu arada bütün bu maksat ve plâna taş, toprak, her şey bütün kâinatlar dahi dahildir.

Onların hareketleri, onların gidişleri, her şey büyük ilâhî irade kanunlarının seyri dahilinde vukua gelir.»

— **Soru :** Mesela bir adam, insanların zaman anlayışına göre, 30 yaşının filan gün, saat ve dakikasında ölecektir, diye dünyaya gelmezden evvel bir kayda tabi tutulabilir mi ?

— Hayır, böyle bir kayıt evvelen konmaz. Ancak bu belirleme sizin bilmediğiniz zamanlarda, bilmediğiniz şekillerde ilâhî irade kanunlarının icaplarına göre yapılır.»

Muhterem Akın dostumuzla aramızda meydana gelen bu görüşmenin mühim neticesi ve özeti şudur: Ruhlar dünyaya ancak evrimleri için lüzumlu işleri görmek ve bu suretle eksik kalan ruh melekelerini geliştirmek maksadıyla gelirler ki, bu da bütün kâinatın ilâhî irade kanunlarının emrine göre tertiplenmiş nizamının çerçevesi dahilinde cereyan eden bir haldir. Fakat dünyaya ruhlar indikten sonra bu maksadın muvaffakiyetli veya muvaffakiyetsiz neticelerinin gerçekleşmesi, ancak bu hususta onların sarfedecekleri cehit ve gayretlerle, iradelerinin tutacağı nefsani veya vicdani yollardaki istikametlere (ki, bu kudretlerini kullanmakta insan —her vakit söylendiği gibi— tamamiyle hürdür.) göre gecikebilir veya hızlanabilir. İşte dünyadaki ömrün maksat ve gayesi bu olduğuna göre ölüm tarihinin de ancak bu işlerin neticelerine bağlı bulunduğu ortaya çıkar. O halde ölüm anı, dünyaya inmiş olan bir insanın burada geçireceği hayat tarzına göre elde edeceği neticelerin ilâhî irade kanunları karşısında yeterlilik derecesiyle takdir olunacaktır ki, bu takdir işine yetkil olan varlıklar, çok yüksek ve insanların temasta bulunamıyacakları, İlâhî Kanunların tatbikatında ilerlemiş varlıklardır. Bu yüzden, insanların dünyadaki davranış ve çabalarının İlâhî İrade Kanunları karşısında evrimleri için kâfi derecede neticeler verip vermediğinin tayini ve sonuç

olarak ölüm anının ona göre takdiri, ancak bu işleri büyük ve derin bir açıklıkla takip edebilecek yükseklik seviyesine ermiş varlıklara ait bir keyfiyettir, İşte gerek Akın dostumuzun, gerek bütün diğer çok kıymetli ruh dostlarımızın tebligatından bizim anladığımız mana budur. Nitekim aşağıda naklettiğim, muhterem ruhlardan Mustafa Molla'nın bir tebliği de bu sözlerimin bir kanıtıdır. Bu tebliğin baş tarafları, insanların hayatta, evrim yolunda sarfedecekleri cehit ve gayretlerin ve bunların neticesinde elde edecekleri kazançların ne kadar birbirinden farklı olduğunu, bu yüzden belirli bir ömür müddetinin evvelden tesbit edilmesinin mümkün olmadığını ifade etmekte ve bundan sonra da hayat müddetinin tayininde mukadderin «kati bir ölçü ile değil, hayatta yaşanılan hadiselerin kadrosunun tamamlanmasına bağlı» olduğunu bildirmektedir.

— **Soru :** Ömrümüz, dünya eprövlerindeki başarımıza göre uzayıp kısalmakta mıdır, yoksa doğumdan önce kesin olarak ayarlanmış mıdır ?

— Bir çocuğun, daha ileri yaştaki bir insandan zekâca üstün olması, onun yetişmek üzere sarfettiği zaman ve emeklere sahip olmasını şimdiden ifade etmez mi ? Nasıl olur da bir adam bir çocuktan geri kalabilir ? Mümkün. Karakterlerin çokluğu ortasındaki hüviyeti, muhakkak ki, iradenin vasfını ve faaliyet derecesini ispat etmektedir. Sizi bu cihetten etüt yapmaya sevkediyoruz.

«Evrim böyle bir ilerilik kaydedince, bir çocuğun, bir gün adam çağına ulaşıncaya kadar kazancı, zamanın çok üstüne çıkmış demektir. Acaba bu nasıl gerçekleşmektedir ? Şimdi haklı ve insaflı düşünelim: Dünyadaki nüfusun toplamı gözönüne alınsın. Herkes için ve her an için kıymetler hesaplansın; fert be fert kazançlar kıyaslansın. Göreceksiniz ki, ortalama başarılar, bir çok defa sıfırın altına dahi düşecektir. Siz kendi malik olduğunuz kudretlerinizi

sadece akılsal bir plân dahilinde kullanma çabasını gösterebilseydiniz, zannımızca her birinizin bir dâhi olmamanız için hiç bir sebep bulunamazdı. Öyle değil midir?

«Ancak, ekmeği elde etmek için mutlaka buğday da ekip biçmeye mecbur değilsiniz. Birbirlerinizin işini bölüşmüş olmanız size zaman kazandırıyorsa, yani birer Robenson olmaktan kurtuluyorsanız, ömrünüzün yıllarla ifadesi nasıl kesin bir ölçü ifade eder? Zira hiç kimsenin kazancı birbirinin aynı değildir. Aynı şartlar ve imkanlar dahilinde iki şahsın tutacağı istikamet başka neticeler getirir. Halbuki zaman müşterek ve aynıdır.

«Şimdi, bir saatlik işi 10 saatte yapan bir adama göre ömür daha uzun olmalıdır. Belki taş devrim adamı bu cihetten çok fazla çalışmaya ve çok çabuk muvaffak olmaya mecvurdu. Bu cihetten ömrü kısa ve hatta kaza ve cinayetlere sahne de olup kesintiye uğrar, dünyada çok az bulunabilirdi. Ama demir devrini idrak etmiş bir insan için hayatın uzun geçmesi mümkündür. Bunu ihmal eden sizlersiniz. Bu, biryerde takdir işi de olmakla beraber, iradenin müdahalesiyle insan, içinde bulunduğu ortamı kendi arzularına göre de ayarlar ve bu suretle zamanı kısabilir, yahut uzatır.

«Kabiliyetler derecesinde, zamanın ifade kıymeti, bir birine zıtlık veya uyum arzeder. Bu suretle ömür kesin bir ölçü değil, bilakis yaşanmış veya yaşanmakta olan mukadder bir kadronun tamamlanmasıdır. Buna göre her ölçünün ne kadar izafi bir hükmü ifade edeceğini bulabilirsiniz.»

Dinlerde 'nefeslerin tekmili' (tekmil-i enfas), yani nefesleri tamamlamak denir. İşte bu da, bizim burada ifade etmek istediğimiz mananın sembolik bir izah şeklidir. Gerçekten bir adamın eceli, dünyada belirli sayıda nefes alıp vermesi ile belirmez. Bu yüzden, yukarıdaki sözün manası başka olmak icap eder.

İşte bu mana dünyada belirli bir vazifenin yerine getirilmesidir ki, bizim de uzun uzadıya açıklamaya çalıştığımız nokta budur. Özet olarak, insan işini bitirmedikçe dünyadan ayrılamaz. Halbuki işinin bitip bitmediğine hüküm verecek makamlar çok Yüksekte'dir. Ve bu neticeyi ancak onlar takdir edebilirler.

—★—

ÖLÜM ŞEKİLLERİ ve NEDENLERİ

Şimdi ölüm sebeplerinin şekilleri konusuna geldik. Acaba ölüm şekli dünyaya gelmezden evvel belirlenmiş midir? Mesela bir insanın, mutlaka bir kâlp sektesinden veya mutlaka bir duvar altında kalarak veyahut da bir intihara veya cinayete kurban giderek ölmesi evvelden, dünyaya gelmezden evvel tesbit edilmiş midir?

Bazı hastalıkların bir epröv veya deney için bir plân konusu olduğu, yani evvelden tasarlanmış bulunduğu söylenebilir, Fakat ölümün dünyaya gelmezden önce hangi şekilde meydana geleceğinin tesbit edilmiş olmadığını gene tebliğlerden öğrenmekteyiz.

Ölüm şekillerinin oluşması da gene tesadüfe bağlı değildir. Burada da bir sürü icab ve zaruretlerin araya karışmasıyla ölüm şekilleri değişebilir. Kıymetli dostumuz Kadri'nin aşağıdaki tebliği bu hususta bize derin bilgiler verir.

Celse : 23-7-1947
Soru : Dr. Bedri Ruhselman
Cevap : Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

— **Soru :** .....

— **Bazı arızî ölümler vardır. Fakat bunlar da o mukadderin çerçevesi içine girmiştir. Yani bir insan bile bile**

kendisini ateşe atsa dahi bunun ateşe yaklaşmasını sonuçlandıran bir takım kudretlerin muhakkak mevcut olması zaruridir. Yalnız bu mukadderin de daima lehte olan kısımlarını söylemiştim. Mesela intihar eden bir adam, pekala intihar etmiyebilir. Fakat muhakkak bu, o adamın daha 100 sene yaşıyacağını göstermez. O, onun bir tecrübe devresidir. Kendisini öldürmezse, ruh kudretleri kendi vaziyetini idrâk edip harekete geçerse, o an için bu adam pekâla ölmez. Fakat ne zaman öleceği gene malûmdur. O da, hiç aksamadan kendi hükmünü gene icra eder. Daha fazla söylemem.»

Yukarıdaki şu birkaç satırlık tebliğ önümüzde ne kadar derin ve engin bir bilgi ufku açıyor! Bütün bu kıymetli tebligat bize şunu öğretiyor :

Ölüm mukadder bir konudur. Fakat bu kader, tecrübe devresinde, yani insanın dünyadaki hayatında yapması lazım gelen, bitirmesi icap eden işlerin tamamlanmasına bağlıdır. Onun bu işinin bitip bitmediğini tayin edecek olan varlıklar da yüksek ilâhi irade kanunlarına göre, o insanın evrim plânını kontrol eden, ihtiyaç ve kudretlerini takdir eyliyen ve ona göre —gene ilâhi irade kanunları icabatı dairesinde hükümler verebilecek yüksek kudretlere erişmiş bulunan çok ilerdeki varlıklardır. Bu suretle o insanın dünya hayatının müddeti bir defa belirlendikten sonra, yani hükümlendirildikten sonra onun artık dünyadan ayrılmasına hiç bir beşerî kudret mani olamaz. Ve onu değiştiremez. Fakat onun ölüm şekli de gene ya kendisinin veya başkalarının da evrimleri bakımından o anın icaplarına uygun bir şekilde, şu veya bu biçimde oluşabilir, Yani burada da ezelden değişmez bir halde tesbit edilmiş bir kader yoktur. Ancak o adamın dünyada geçirmiş olduğu tecrübelerin neticelerine, hayat imtihanının icaplarına ve bir de onun vasıtasıyla tecrübelerini tamamlamak fırsatını bulmuş diğerlerinin ihtiyaçlarına göre her-

hangi ölüm şekillerinden birisi araya girebilir. Bu ölüm sebepler onun karşısına adeta kendiliğinden çıkar veyahut o bu sebeplerden birini adeta koşarak arar ve kolaylıkla bulur. Mesela başkasını öldürmemek için büyük bir imtihana tabi tutulan bir adamın karşısına ölümü mukadder olan ve o sıralarda ölmesi icap eden insanlar çıkar. Bu insanlar adeta sanki onun, bu öldürmemek insiyakını tahrik edercesine hareketlerde bulunarak ona yaklaşırlar ve onun etrafında dolaşırlar. Bu imkânlara rağmen öteki adam cinayeti yapmamakla yükümlüdür. Fakat gene yapmak güçsüzlüğünü gösterirse, kendisine yaklaşan ve onu tahrik eden adamı pekala öldürür ve büyük imtihanı kaybeder. Ölen adama gelince, esasen o, ölecekti, vakti gelmişti, katlolunmasaydı, başka bir sebepten, mesela tifodan ölecekti.

İşte onun bu ölüm şekli hem kendisinin işini görmüş oldu hem de başka bir zavallının çok fena bir imtihan vermesine vasıtalık yaptı. Keza şöyle bir insan tipi düşünelim: Bu insan geçmiş hayatında imtihanını verememiş, çok kötü bir durumla spatyoma intikal etmiş ve orada da bu başarısızlığının ıstıraplı neticeleriyle karşılaşarak kendisini bu başarısızlığa sevk eden durumunun açıklılığını idrak etmiş ve duymuş olsun.

Şimdi bu adam, bütün bu çekmiş olduğu ıstırapların neticesinden almış olduğu derslerle artık bir daha böyle geri bir ruh haline düşmeyecek ve yeni yeni kudretler kazanmış bulunacaktır. Fakat onun yeni halini hem kendi vicdanına karşı, hem de yüksek âlemlere karşı ilân ve ispat etmesi lazımdır ki, bu yeni durumu ile uygun bir ruh halinin icaplarına mazhar olabilsin, yani daha yüksek bir ruh seviyesinin kendisine bahşedeceği ilerdeki ilâhi vazifelere ve işlere liyakat kazanmış olsun. Bunun için o varlık gene geçen hayatında olduğu tertipte bir takım maddi hadiselerle karşılaşmak ve bu defa geçen defaki gibi gene

nefsaniyetine mağlup olarak aynı hataları yapmamak imkanlarıyla karşılaşmak ihtiyacında kalacaktır. İşte bu ihtiyaç ile o, tekrar kendisine aynı imkanları bahşedecek olan yeni bir dünya hayatına girecektir.

Geçmiş hayatında bu adamın yapmış olduğu büyük hata mesela, onun intiharı olsun. Elbette onu bu intihara sürükliyen bir takım hafif veya şiddetli sebepler mevcuttu. O, bu sebeplerin manasını anlıyamadı. Ve onların basınçlarına dayanamıyarak, onlardan sözde kaçabileceğini sanarak hayatına son vermek suretiyle dünyadan kaçmak istedi, verdiği sözden döndü, namertlik yaptı, ve korkaklığı ile, cesaretsizliği ile ruhunun güçsüzlüğünü ilân ve ispat ederek, daha ilerdeki ilâhi vazifelere layık olamıyacağını göstermiş oldu. Elbette bu halin devamına ilâhi irade kanunları izin vermez ve bu izin vermezliğin işareti de onun her şeyden evvel kendi vicdanında ve ruhunun derinliklerinde resmedilmiştir. Ve böylece, o bu hareketini en yakın bir zamanda onarmak ve düzeltmek ihtiyacını şiddetle hissedecektir. İşte bu ihtiyaçla tekrar dünyaya geldiği zaman belki de geçen seferki hayatından daha çok sıkıntılı ve kendisini öldürmeye sürükleyici daha çok kötü dış nedenlerle dolu bir takım hayat şartlarını kabul etmiş bulunacaktır.

Bu şartlar altında dünyaya gelince elbette onun karşısına, kendisini öldürmeye teşvik edici ve hatta bazan sürükleyici zorluklar, sıkıntılar, olaylar birbiri arkasından yağmur gibi onun başına yağmaya başlıyacaktır. Bu yağışın arkasının kesilmesi ancak onun yeterliliğini lüzumlu yerlere karşı ispat etmesi veya tekrar yetersizliğinin kötü bir örneğini vermesi zamanına kadar sürüp gidecektir. İşte burada onun ölümünün takdiri, bu işin sonucuna bağlı olabilir. Yani bu hayatta da onun muvaffak olamadığına veya muvaffakiyetli bir imtihan verdiğine çok yukarıdakiler hükmettikleri anda artık onun ölüm zamanı takdir olun-

muş demektir. Ve bu zamanı, hiç bir insanın değiştirebilmeye gücü yetmez. Artık ona biz halk diliyle **«eceli gelmiştir»** diyebiliriz. Ancak bunu, olduktan sonra anlarız, ondan evvel bilemeyiz (Bazı gene çok önemli sebepler nezdinde, gene o yüksek varlıkların ilâhi irade kanunları hükmü içerisindeki takdirleriyle bizzat ölecek adamın ölümünden az çok uzun bir zaman evvelden haberdar edilmesi de mümkündür. Ve bu da ayrı ve bu bahsimizi ilgilendirmiyen bir konudur.).

Bu imtihan sırasında o adamın sırf kendi iradesine bağlı olarak seçeceği hareket tarzlarını hafifleştirici veya ağırlaştırıcı bir sürü cihetler vardır. Mesela çok küçük ve önemsiz bir hadise karşısında onun mukavemet edebilmesi ve intihara teşebbüs etmemesi, yukarı'ya (*) göre onun, imtihanda muvaffakiyetini ispata kafi gelecek bir kıymet olarak sayılmıyabilir. Ve bu takdirde de onun bu hadiseden sonra imtihanını verip sınıfını geçmişçesine bir muameleye tabi tutularak, bu hayatının yeterliliğine hüküm verilmiyebilir. Ve böylelikle, o adamın yaşamakta devam etmesi zaruri görülür. Böyle olunca onu dünyada hiç bir kuvvet öldüremez. O bütün ölüm sebeplerinden uzak tutulur ve böyle bir hadise ile karşılaşmış bile olsa, aynı hadiseye karışmış olan diğerleri öldüğü halde o, ölümden yakasını kurtarır. Bunun bir de tersini alalım: Olabilir ki o adam, gene kendi iradesiyle ve bir an evvel imtihanı bitirip kazanacağım diye, iç varlığının itilişi ile tedriç kanununu unutarak birdenbire imtihanın en güç dersine henüz hazırlıksız olarak girer. Mesela kendi ruhunun kudretine nisbetle dayanamıyacağı şiddette acı, yıkıcı bir hadise ile karşılaşır, veyahut başka mühim sebepler altında böyle bir hadise onun karşısına çıkabilir. Bu takdirde onun, henüz kalkınmak üzere emekleme devresinde

(*) Yukarısı : Spatyom Yüksek Rehberler Kurulu için kullanılan bir ifadedir. (h.e.s.)

kendisine çarpan bu şiddetli sadme karşısında dayanamaması ve tekrar intihara teşebbüs etmek güçsüzlüğünün galip gelmesi mümkündür. İşte bu da işin hafifletilmiş sebepleridir. Eğer çok yukarıdakiler, onu böyle, şiddetli bir şok karşısındaki bu güçsüzlüğünden dolayı imtihanda muvaffak olamamış bir insan muamelesine tabi tutmaya hak kazanmış görmezler ve tekrar yeni birdenemeye tabi tutulmasına izin verirler ve lüzum görürlerse, o zaman o, bu intihar teşebbüsünü ne kadar şiddetli vasıtalar kullanarak kendisini öldürmeye uğraşırsa uğraşsın, asla bu teşebbüsünde muvaffak olamaz. Yani kendisini öldüremez. Çünkü yukardan bu uygun görülmemiştir.

Bu hal, bundan başka sebeplerle de, mesela onun daha başka diğer tecrübelere tabi tutulması zaruretiyle de meydana gelebilir ki, işte bütün bunlar, o varlığın selametine ve böylece serbest ruh halindeki istek ve özlemlerine tamamiyle uygun ve onları tatmin edici, Ulu Tanrı'nın sonsuz büyük kanunlarının icabatı ve hükümleri dahilinde bahşedilmiş ilâhi birer lütuftur. Şu halde bu adam, bu kötü teşebbüsünde davayı kaybetmiş olmakla beraber, kendisine adeta ikmale kalmış bir talebe muamelesi yapılır ve tekrar kısa bir zamanda hazırlanıp yeniden imtihana girmesine izin verilir. İşte Allah'ın büyük lütfu! Fakat bu terübelerin ne kadar tekrarlanacağını daha hangi şekiller altında hoşgörüyle karşılaşacağını ve nihayet hangi icap ve zaruretlerle daha ne gibi muamelelere tabi tutulacağını bu kısa akıl idrak edemez. Onu biz bilemeyiz. Biz burada işin bize görünebilen tarafların, çok kaba misallerle ve ancak anlıyabildiğimiz kadar ve Ulu Tanrı'nın lütufkâr izniyle izah etmeye çalıştık. Ve şimdilik yapabileceğimiz şey bu kadardır.

Hayata gelen her insanın bir sürü ve her tertipten bir takım ihtiyaçlar ve zaruretler karşısında böyle tecrübeler yapması ve imtihanlardan geçmesi bir zarurettir. Ve

esasen dünyaya bunun için gelirler. Bütün ruh kudretlerinin gelişmesi ve bunun neticesinde de ruhun evrimi ve yüksek plânlara çıkışı, bu zarureti neticelendiren birer amildir. Bu zaruret gerçekleşince ecel gelir ve ecel gelince de onu dünyada kimse tutamaz.

Fakat ecelin bundan başka acaba diğer sebepleri ve zaruretleri de var mıdır ve bunlar nelerdir? Elbette vardır. Bunların neler olduğu sualinin cevabına gelince bu, bizim bilgi ve idrak kadromuzun dışında kalır. Ve dünyada hiç bir varlığın da böyle muazzam bir sualin karşısında ağız açmaya kalkabileceğini tahmin etmeyiz. Biz bu kadar küçük bir bilgi sağlanmasına dahi utanarak ve Allah'ın lütufkâr affına sığınarak cüret edebiliyoruz.

Noldu bu gönlüm noldu bu gönlüm
Derd-û gam ile doldu bu gönlüm
Yandı bu gönlüm yandı bu gönlüm
Yanmada derman buldu bu gönlüm

Yan ey gönül yan yan ey gönül yan
Yanmadan oldu derdine derman
Pervane gibi pervane gibi
Şem'ine aşkın yandı bu gönlüm

Gerçi ki yandı gerçeğe yandı
Rengine aşkın cümle boyandı
Kendide buldu kendide buldu
Matlabını hoş buldu bu gönlüm

Sevâd-ı a'zam sevâd-ı a'zam
Belki oluptur Arş-ı muazzam
Matlab-ı cânan matlab-ı cânan
Olsa âceb mi şimdi bu gönlüm

Seyr-i billâhtır seyr-i billâhtır
Lî maallâhtır fenâ fillâhtır
Âyinesinde âyinesinde
Gird-i sivâyı buldu bu gönlüm

El fakru fahrî el fakru fahrî
Demedi mi ol âlemler fahri
Fahrini fakrin fahrini fakrin
Mahv-u fenâda buldu bu gönlüm

Bayramî imdi Bayramî imdi
Bayram edersin yâr ile şimdi
Hamd-ü senâlar hamd-ü senâlar
Yâr ile bayram kıldı bu gönlüm

Hacı BAYRAM VELÎ
(1352 - 1429)

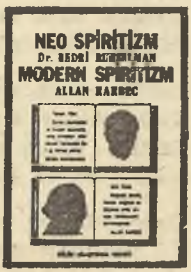

SPEKTRA - URI GELLER

- Hoova Planeti ve Yeryüzündeki Misyonu.
- Hoova'nın Spektra Uzay Gemisi.
- Spektra'nın Dünya Üzerindeki Misyonu.
- Spektra'nın Yeryüzüne İnmesi Sorunu.
- Uri Geller Hoova'nın Medyomu'dur.
- Uri Geller'in Olağanüstü Yetenekleri.
- .....

25 TL.

- ÖDEMELİ İSTEYENLERİN DİKKATİNE -

— Sipariş mektubuna, PTT masrafı olarak 9 TL'lık posta pulu eklenmelidir.

— Koli ihbar mektubumuzu izleyen 15 gün zarfında kitap kolisi ilgili PTT şubesinden alınmalıdır.

— Sipariş mektubuna; isim, adres ve istenen kitaplar ve adetleri belirgin olarak yazılmalıdır.

— Yeni kitaplarımız kısa aralıklarla ve sürekli çıkmaktadır. İlanlarımızı izleyebilir veya mektupla sorabilirsiniz.

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ PK-1072 İstanbul

AGARTA

- Dünyanın Bedenli Gercek Işık Yöneticisi.
- Sonsuz Tünel Sistemlerindeki Gizli Ülke.
- Agarta'nın Gizli Giriş Kapıları.
- Çeşitli Gizemlerin Agarta İle İlişkileri.
- Agarta'nın Bilge Mahatma'ları.
- Agarta'nın Açığa Çıkacağı Dönem

*.....

Fiatı: 20 TL.

UÇAN DAİRE İNCELENİMLERİ

- Çağdaş Gizem, UFO'lar ve Yapıları.
- Yeryüzü Deneysel UFO Etüdleri.
- Karşıt-Çekim Deney Cihazları.
- Bir Bilim Akademisinin UFO Uçuş Tezi.
- Dünya Fizik Yasalarına Karşı UFO'lar.
- UFO'lar ve Psişik Enerji Sorunu.

*.....

Fiatı: 20 TL.

AKUPUNKTUR

- Akupünktür ve Binlerce Yıllık Geçmişi.
- Akupünktür Uygulama ve Sonuçları.
- Tip ve Akupünktür.
- Bedenin Şaşırtıcı Elektriksel Düzeni.
- Çin'de Akupünktür ve Doktorlar.
- Edgar Snow'un Çin'deki Gözlemleri.

*.....

Fiatı: 20 TL.

ÖLÜM ve ÖTESİ

- Ölüm Deneyimi Geçirenlerin İzlenimleri.
- Beden Dışından Bedenin Seyredilişi.
- Ölüm Anında Görülen Vizyonlar.
- Ölüm Ötesi Alemi ve Yapısı.
- Öte Alemde Karşılaşılan Varlıklar.
- Öte Alemin Yüksek Mıntıkaları.

*.....

Fiatı: 20 TL.

REENKARNASYON

- Yeryüzünde Kaç Kez Doğulur?
- Aynı Kişi Erkek veya Dişi Doğabilir.
- Gene-Doğma'nın Bilimsel Kanıtları.
- Geçmiş Yaşam Anı ve İzlerinin Tespiti.
- Her Yaşam Sonunda Öte Aleme Geçiş.
- Gene Doğmak ve Çeşitli Sorunları.

*.....

Fiatı: 20 TL.

UFOLOJİ

- Uzaylı İnsanlar ve UFO'ları.
- UFO Bilimi ve Kürsüleri.
- UFO'lojist Bilim Adamları'nın Yorumları.
- Dünya'da UFO Çalışmaları.
- UFO Sorunu Karşısında A.B.D.
- UFO Sorununun Amacı ve Yönü.

*.....

Fiatı: 20 TL.

PARAPSİKOLOJİ

- Beden ve Olağanüstü Saklı Yapısı.
- Beşduyu-dışı Çeşitli Yüksek Melekeler.
- Parapsikoloji ve Tarihçesi.
- Parapsikoloji ve Bilim Adamları.
- Hassas Kişiler ve Yüksek Tezahürleri.
- Çeşitli ESP Olayları ve Etüdleri.

*.....

Fiatı: 20 TL.

TELEPATİ

- Sovyetler Birliği'nde Telepati Araştırımı.
- Çeşitli Telepati Teori ve Pratikleri.
- Olağanüstü Telepat Messing ve Pratikleri.
- Ünlü Bilim Adamları ve Telepati.
- Uzay ve Sualtı Telepati Deneyimleri.
- Telepati ve Biyolojik Etki-Tepkileri.

*.....

Fiatı: 20 TL.

EKMİNEZİ

- Trans Altında Geçmiş Kişiliklere Bürünüş.
- Geçmiş Yaşam Bantlarının İncelenimleri.
- Ekminezi'nin Bilimsel Kanıtları.
- Bedenli ve Bedensiz Geçmiş Yaşamlar.
- Geçmiş Yaşamların Psikolojik Kalıntıları.
- Öte Alem ve Yaşamının İncelenmesi.

*.....

Fiatı: 30 TL.

MU

- Batık Bir Uygarlık ve Kanıtları.
- MU Uygarlığı ve Çeşitli Kalıtları.
- MU Uygarlığı ve Görkemli İnsanlığı
- İnsanlığın İlginç Çok Uzak Geçmişi
- MU Uygarlığı ve Uzaylı Varlıklar.
- MU'nun Uygarlığımızdaki Torunları.

*.....

Fiatı: 30 TL.

UFO-APOLLO UÇUŞLARI

- Tüm Apollo Uçuşlarında Görülen UFO'lar.
- Apollolar'ca Çekilen UFO Film ve Fotoları.
- NASA ve Apollolar Gizli UFO Görüşmeleri.
- Apollo-13'ün Görevi ve Aylılar'ın Tavrı.
- Ay Üzerinde Görülen UFO'lar ve Yapılar.
- Astronotların, UFO Gözlem Konuşmaları.

*.....

Fiatı: 30 TL.

NEO SPİRİTİZM MODERN SPİRİTİZM

- Spiritizm ve A.Kardec'in Fonksiyonu.
- Neo Spiritizm, Dr.Ruhselman'ın Fonksiyonu.
- Altın Çağ ve Neo-Spiritizm'in Fonksiyonu.
- Dünya'yı Yöneten Yüksek Varlık Sistemleri.
- Dünya'nın Yüksek Vibrasyonel Mekânları.
- Evrensel Vazife Mekanizması İlk Bilgileri.

*.....

Fiatı: 30 TL.

ÖNEMLİ NOT

Bizim ve sizin için oldukça önemli bir hususu burada gene belirtmek isteriz : Bilim Araştırma Grubu, çalışma ve araştırılarının verimleri olan yapıtlarını, tamamen amatör bir anlayışla vermektedir geniş bir okuyucu kitlesine. Yani bu olguda bir kapitalist amaç, asla yoktur. Yapıtlardan edinilen gelirin hemen hemen % 100'ü, gene yeni yapıtların hazırlanmasında kullanılmaktadır. Öte yandan, Grub elemanları, çoğunlukta kendi özel paralarını dahi bu çalışmalara harcamaktadırlar. Nice zorlu uğraşlar, zorluklar, çileler ve özveriler ile kotarılmakta olan bu görkemli vazifenin, ancak ve ancak bir Dünya Dışı Misyon'a ait olması olgusu, okurlarımızın gene kendi özgürlük ve mutlulukları ve kurtuluşları için olan bu yapıtları oldukları gibi ve hiçbir yan düşünceye kapılmadan benimsemelerinde bir güvence olmaktadır.

Bir konu hakkındaki yeterli bilgi, o konunun ilkeler ve yasaları veya genel doğruları dışına çıkılmasını çoğunlukla engeller, eğerçi o hususlara uygun olunursa. Bu yüzden, birçok zaman, emek, olanak vb. gibi değerler de boşuna yitirilmemiş olur.

Bilgece yaşamak ve bedenli yaşam ötesi yaşama gene bilgece geçebilmek, beşeri evrim sürecinde varlıkların edinebilecekleri gerçekten en değerli sanatlardan biridir.

Ölmek denilen bu bedeni bırakış vetiresi, varlığın kişiliğinin ne yok oluşu ve ne de öyle esrik ve uyuşuk ve bulanık bir öte aleme geçiş değildir. Öte alem, Spiritüalist Bilim'in uzun yıllardır yapmış olduğu gözlem, inceleme ve araştırılarla, hiç de sanıldığınca bilinmez bir mekân değildir. Bilakis, artık şu yeryüzünün heryanını bildiğimiz oranda, Öte Alem ve oradaki yaşam ve yaşam koşulları da öylesine bilinmektedir.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz :

— Varlığın bilinç - dışı ölüme hazırlanışı.
— Varlığın ölüm anındaki esas gözlemleri.
— Varlığın öte alemdeki ilk izlenimleri.

— Öte Alem'de karşılaşılan ilk şaşkınlık.
— Öte Alem'de karşılaşılan rehber bedenliler.
— Öte Alem'de karşılaşılan tanış kişiler.

— Yaşam ve Ölüm'ü denetleyen Ruhsal Hiyerarşiler.
— Yaşam ve Ölüm'ü gözeten Hami Rehberler.
— Yaşam ve Ölüm'ü onaylayan Yönetici Plânlar.

Fiatı : 40.- TL.